

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

2.Bf.255/2025/24. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2026. január 22. napján megtartott nyilvános ülésen - a vádlott távollétében - meghozta, és nyilvánosan kihirdette az alábbi

í t é l e t e t

Az emberkereskedelem büntette és más bűncselekmény miatt Terhelt1 vádlott ellen indult büntetőügyben a Balassagyarmati Törvényszék 2025. március 6. napján kihirdetett 24.B.91/2023/116. számú ítéletét megváltoztatja.

tanú1 sértett sérelmére elkövetett cselekmény helyes minősítése: Btk. 192. § (2) bekezdés 5., 7., 8. és 10. fordulat, (3) bekezdés b./ c./, i./ pont, (4) bekezdés b./ pont.

tanú2 sértett sérelmére elkövetett cselekmény helyes minősítése: Btk. 192. § (2) bekezdés 7., 10. fordulat, (3) bekezdés c./, i./ pont.

A pénzmosás büntette kapcsán mellőzi a folytatólagos elkövetésre utalást.

A szabadságvesztés és a közügyektől eltiltás tartamát egyezően 7-7 (hét) évre enyhíti.

A vádlottal szemben alkalmazott vagyonekobzás összegét 30.360.115.- (harmincmillió-háromszázhatvanezer-egyszáztizenöt) Ft-ban állapítja meg.

A vádlott helyesen 2022. november 11. napjától 2023. május 12. napjáig volt letartóztatásban és 2023. május 13. napjától 2024. május 6. napjáig állt közigazgatási területre korlátozott bűnügyi felügyelete alatt.

Az ítélet bevezető részében a 2024. március 14. napi folytatólagos tárgyalást is feltünteti.

Az ítélet bevezető részében a 2024. május 5. napi tárgyalás helyesen május 7. napja, a 2025. március 3. napi tárgyalás helyesen március 4. napja.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Balassagyarmati Törvényszék 2022. szeptember 30. napján 9.B.98/2021/73. szám alatt kihirdetett ítéletében bűnösnek mondta ki Terhelt1 vádlottat 2 rb. üzletszerűen elkövetett emberkereskedelem büntetében [Btk. 192. § (2) bekezdés, (4) bekezdés b) pont], üzletszerűen elkövetett emberkereskedelem büntetében [Btk. 192. § (2) bekezdés, (3) bekezdés c) és i) pont] és folytatólagosan elkövetett pénzmosás büntetében [Btk. 399. § (2) bekezdés a) pont II. fordulata].

[2] Ezért halmazati büntetésként 8 év fegyház végrehajtási fokozatú szabadságvesztésre és 8 év közügyektől eltiltásra ítélte.

[3] A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság 2023. május 12. napján kelt 5.Bf.382/2022/20. számú végzésével a törvényszék fenti számú ítéletét hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasította.

[4] A Balassagyarmati Törvényszék 2025. március 6. napján kihirdetett 24.B.91/2023/116. számú ítéletével Terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki folytatólagosan elkövetett emberkereskedelem büntetében [Btk. 192. § (2) bekezdés, (4) bekezdés b) pont], emberkereskedelem büntetében [Btk. 192. § (2) bekezdés, (3) bekezdés c) és i) pont], folytatólagosan elkövetett pénzmosás büntetében [Btk. 399. § (3) bekezdés b) pont II. fordulata].

[5] Ezért halmazati büntetésként 9 év fegyház végrehajtási fokozatú szabadságvesztésre és 9 év közügyektől eltiltásra ítélte. A vádlottal szemben 30.667.140.-forint erejéig vagyonekobjást rendelt el. Az elsőfokú bíróság rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátásról, a vádlott letartóztatásban töltött idejének a kiszabott szabadságvesztés tartamába beszámításáról, valamint bűnügyi költség a vádlott, illetve az állam általi viseléséről.

[6] Az ügyész három munkanap fenntartását követően tudomásul vette az ítéletet.

[7] Terhelt1 vádlott „teljeskörűen”, míg a védő három munkanap fenntartását követően a törvényes határidőn belül az ítélet valamennyi bűnösségét megállapító és büntetést kiszabó rendelkezése, a vagyonekobjást alkalmazó rendelkezése ellen, a tényállás felderítetlensége, helytelen ténybeli következtetések és a cselekmények téves jogi minősítése, valamint a jegyzőkönyvekből megállapítható eljárási szabálysértések, különösen a vádiratnak a vád törvényességére kiható hiányosságai miatt jelentett be fellebbezést.

[8] A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a 2025. május 5. napján kelt 3.Bpkf.10.326/2025/5. számú végzésével a Balassagyarmati Törvényszék a nem jogerős ítélet kihirdetését követően 2025. március 6. napján meghozott 24.B.91/2023/116-I. sorszámú végzését megváltoztatva Terhelt1 vádlott bűnügyi felügyeletét megszüntette, és elrendelte a

vádlott letartóztatását a másodfokú eljárás befejezéséig, de legfeljebb a nem jogerős ítélettel kiszabott szabadságvesztés tartamáig.

[9] A letartóztatás foganatba vételére azonban nem került sor, mert a terhelt a számára kijelölt bűnügyi felügyelet helyét elhagyta, azóta ismeretlen helyen tartózkodik, ellene a Pásztói Rendőrkapitányság fogolyszökés miatt elfogatóparancsot bocsátott ki. A bv. nyilvántartás adatai szerint a vádlott jelenleg sincs fogvatartásban.

[10] A táblabíróság elfogató parancsot bocsátott ki a vádlottal szemben 2025. szeptember 1. napján a Be. 119. § (1) bekezdés a) pontja alapján. A másodfokú bíróság 2025. szeptember 23. napján megállapította, hogy a távollévő terhelttel szemben a bíróság eljárásának a Be. 747. § (1) (3) bekezdés a), b) és c) pontjaiban írt feltételei fennállnak, és a Be. 747. § (4) bekezdés c./ pontjára figyelemmel az elfogatóparancs a kibocsátásától számított tizenöt napon belül nem vezetett eredményre. Erről a másodfokú bíróság tájékoztatta az ügyészt, aki 2025. szeptember 25. napján a Be. 750. § (3) bekezdés alapján indítványt tett a vádlott távollétében történő eljárás lefolytatására. A másodfokú bíróság eljárása az ügyészi Be. 749. § (1) bekezdésen alapuló indítvány alapján a Be. 747. § értelmében a távollévő vádlottal szemben folytatódott.

[11] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a Bf.579/2024/12. számú átiratában a védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak.

[12] Álláspontja szerint a fellebbezések elbírálására a Be. 598. § (2) bekezdésének I. fordulata szerinti tanácsülés feltételei fennállnak. Nyilvános ülés kitűzését nem kérte, de bejelentette, hogy nyilvános ülés kitűzése esetén azon az ügyész nem vesz részt.

[13] Az ügyészség leszögezte, hogy a védelmi fellebbezések tartalmára figyelemmel, a másodfokú felülbírálat a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése alapján a vádlott terhén megállapított valamennyi

[14] bűncselekmény tekintetében teljeskörű.

[15] Álláspontja szerint a Balassagyarmati Törvényszék a hatályon kívül helyezés folytán megismételt elsőfokú eljárásában a perrendi szabályokat megtartotta, hatályon kívül helyezésre okot adó abszolút, illetve relatív eljárási szabálysértést nem vétett.

[16] A vádirat hiányosságait sérelmező védelmi fellebbezést alaptalannak tartotta. Ekörben citálta az eljárásjogi szabályokat, és felhívta a figyelmet arra, hogy a vádirat hiányosságainak pótlására irányuló felhívás az elsőfokú bíróság részéről sem történt. A vád kapcsán megállapította, hogy az ügyben benyújtott vádirat a Be. által előírt törvényességi (alaki, legitimációs és tartalmi) feltételnek maradéktalanul megfelelt, mivel az alanyi, tárgyi és büntetőjogi meghatározottság, valamint a személyre konkretizáltság követelményei valamennyi tényállási pont vonatkozásában teljesültek.

[17] Az ügyész rámutatott arra, hogy az elsőfokú bíróság eleget tett a megismételt eljárásban ügyfelderítési kötelezettségének a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 5.Bf.382/2022/20. számú határozatának [81]-[88] pontjaiban írt iránymutatásnak megfelelően. Tanúként hallgatta ki mindazon személyeket, akiknek felkutatása eredményes volt. Felolvasta azon tanúk vallomásait, akiknek a felkutatása érdekében tett intézkedések nem vezettek eredményre.

[18] Az elsőfokú bíróság teljeskörű lejátszotta a lehallgatási anyagot a tárgyaláson, és indokoltan vetette el tanú³, valamint tanú⁴ tanúkihallgatását, illetve a város²ei rendőrség adatgyűjtő tevékenysége során keletkezett iratok beszerzését.

[19] Az ügyészi álláspont szerint az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségét megfelelően teljesítette. Tényállási pontonként elszámolt azzal, hogy mely bizonyítékokra alapította az ítéleti tényállását a vádlott vallomásának elvetésével.

[20] A törvényes keretek között lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként, a bizonyítékok okszerű és az iratok tartalmának megegyező értékelésével hiánytalan és teljes történeti tényállást állapított meg, mely mentes volt a Be. 592. § (1)-(2) bekezdéseiben írt hibáktól és hiányosságokról, így a másodfokú felülbírálat alapját képezheti.

[21] Az ügyészség kifejtette, hogy a vádlott felmentésére csupán eltérő tényállás mellett lenne lehetőség, amelynek megállapítására, mivel az elsőfokú bíróság ítélete megalapozott, a fellebbviteli eljárásban a felülmérlegelés tilalmára is tekintettel nem kerülhet sor.

[22] A megállapított tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen vont következtést Terhelt¹ I. rendű vádlott bűnösségére, a bűncselekmények minősítése az anyagi jogi szabályoknak megfelel.

[23] Helyes érvekkel mutatott rá a bíróság, hogy a vádlottal szemben az elkövetéskor hatályos Btk. alkalmazandó, mivel az új büntetőtörvény rá nézve kedvezőbb elbírálást nem eredményez.

[24] Az ügyészség részletes indokát adta annak, hogy miért lehet aggálytalanul megállapítani a történeti tényállásban feltüntetett tényekből tanú¹ és tanú² sértettek érzelmi, illetőleg anyagi, egzisztenciális kiszolgáltatottságát, akiknek nem volt tényleges választási lehetőségük, mint az ítéletben írtak szerinti prostitúciós tevékenység végzése. Arra is helytállóan mutatott rá a törvényszék, hogy az emberkereskedelem sértettjeiként a kiszolgáltatott személyek tartózkodási helyének kijelölése, szabad mozgásuk korlátok közé szorítása vagy ellenőrzése és a kiszolgáltatottságuk miatt szükséges ellátásuk biztosítása miatt olyan magatartás, amely az emberkereskedelem véghezvitelét, a kizsákmányolást, illetve annak fenntartását hivatott szolgálni.

[25] Helyesen ismerte fel a törvényszék, hogy a tanú¹ sértett sérelmére elkövetett bűncselekmény tekintetében fennállnak a folytatólágosságnak a Btk. 6. § (2) bekezdésében írt ismérvei.

[26] Az ügyészség szerint a büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket a törvényszék kimerítően feltárta, és alappal jutott arra a következtetésre, hogy a többszörös bűnhalmazatban

álló, jelentős tárgyi súlyú bűncselekményeket megvalósító Terheltl I. rendű vádlottal szemben a Btk. 79. §-ában meghatározott büntetési célok kizárólag hosszú tartamú, tényleges szabadságelvonással járó szabadságvesztés büntetés kiszabása útján érhetők el.

[27] Helyesen mutatott rá a bíróság, hogy a súlyosító körülmények számukat és nyomatékukat tekintve bár meghaladják az enyhítő tényezők hatását, ugyanakkor a terheltnek fel nem róható időmúlásra figyelemmel az irányadó 10 éves középértéket csekély mértékben alulmúló tartamú szabadságvesztés büntetés kiszabása a terhelttel szemben szükséges, egyben elégséges.

[28] Az ügyészi álláspont szerint a büntetés sokkal inkább méltányosnak, semmint eltúlzottnak tekinthető, így annak lényeges enyhítésére, egyéb, eddigi bírói értékelés körébe nem vont tény vagy körülmény hiányában törvényes alapot nem látott.

[29] Az elsőfokú ítéletnek az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező - a szabadságvesztés végrehajtási fokozatáról, a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, a vagyonekbevezetéséről, az előzetes fogva tartásban töltött idő beszámításáról, valamint a bűnügyi költségről szóló - rendelkezéseit is törvényesnek tartotta.

[30] Kiemelte a vagyonekbevezetést sérelmező védelmi fellebbezésre figyelemmel, hogy a bűncselekmény elkövetéséből eredő, a bűncselekmény elkövetése során szerzett vagyona a törvény kötelező rendelkezése értelmében vagyonekbevezetést kell elrendelni a Btk. 74. § (1) bekezdés a./ pontja szerint. Bírósági határozattal alátámasztottan hivatkozott arra, hogy az irányadó tényállás tartalmazza, hogy Terheltl vádlott a terhére rótt emberkereskedelem büntetéből mindösszesen mennyi pénzösszegre tett szert. A vagyonekbevezetés szempontjából a bűnös úton szerzett vagyonnak az elkövető általi megszerzése utáni további sorsa, mozgása, átruházása a vagyon bűnös eredetén nem változtat, és nem eredményezheti a vagyonekbevezetés mellőzését.

[31] Az ügyészség összességében indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Balassagyarmati Törvényszék 24.B.91/2023/116. számú ítéletét a Be. 605. § (1) bekezdése alapján hagyja helyben.

[32] A védő írásbeli észrevételt tett a fellebbezési főügyészség átiratára és a fellebbezését írásban meg is indokolta.

[33] A védő tárgyalás kitűzését indítványozta azzal az indokkal, hogy az elsőfokú bíróság ítélete a Be. 592. § szerint teljes egészében megalapozatlan. Ezt a tényállás tekintetében a felderítetlenségben és a helytelen ténybeli következtetésben látta. A felderítetlenséget lényegében a kizsákmányolási célzat kapcsán látta megállapíthatónak.

[34] A tárgyalás kitűzését a Fővárosi Ítéltábla 5.Bf.382/2022/20. számú határozatában írt iránymutatással, és a megismételt elsőfokú eljárásban elmaradt tanúkihallgatások szükségességével magyarázta.

[35] A védő eljárásjogi kifogása szerint elmaradt a tanúk kihallgatása során a tanúvallomások Be. 180. § (1) bekezdés szerinti összefüggő előadása, valamint több indítványozott tanú kihallgatásának mellőzése történt erre irányuló alakszerű döntés nélkül, a korábbi elsőfokú ítéletet hatályon kívül helyező ítéltáblai határozatban foglalt iránymutatás (5.Bf.382/2022/20. [88]) ellenére.

[36] Azzal érvelt a vádirat hiányossága kapcsán, hogy a vádirat azért nem felel meg a Be. 422. § (1) bek. b) pont szerinti pontosság követelményének, mert az emberkereskedelem büntette kapcsán hiányzik a szállítás és az elszállásolás elkövetési magatartásoknak az I. r. vádlott személyére konkretizált leírása.

[37] A pénzmosás elkövetési magatartása tekintetében pedig az I. r. vádlott és a pénzügyi szolgáltatás igénybevételeiben a vádirat szerint szerepet játszó, de az elsőfokú ítélet szerint már nem kényszerített személyre az elkövetés helyén történő ráhatás kifejtése.

[38] Álláspontja szerint tanú4 kihallgatására nem került sor, és az elsőfokú bíróság nem adott számot a tanú felkutatásának eredményéről, ahogyan arról sem, hogy milyen okból nem volt indokolt tanú4 kihallgatása. Az ezzel kapcsolatos ítéleti magyarázatot elégtelennek tartotta. Álláspontja szerint a tanú a kiszolgáltatott helyzet meglétét közvetlenül érintő ténykérdésre kellett volna kihallgatni, nevezetesen arra, hogy a sértetteknek Németországban állt rendelkezésükre tényleges vagy elfogadható választási lehetőség az EU irányelv értelmében.

[39] Hasonlóképpen sérelmezte tanú1 város2ei Rendőrkapitányság előtt rögzített vallomásának beszerzésére tett védői indítvány elutasítását és kifogásolta azon elsőbírői döntést, amely szerint elegendő volt tanú1 nyomozati szakban Magyarországon tett vallomásának felolvasása.

[40] Kifogásolta, hogy a törvényszék nem tett eleget a hatályon kívül helyező ítéltáblai iránymutatásnak és a megismételt eljárásban nem került sor tanú1, valamint tanú2 tanúk kihallgatására, illetve tanú1 szavahihetőségének ellenőrzésére.

[41] tanú3 és tanú5 indítványozott kihallgatásának elmaradását is sérelmezte az ítéltáblai határozat szerint megkövetelt alakszerű elutasítás és részletes indokolás nélkül.

[42] A tanúvallomásoknak az ítéltábla által megjelölt célja „tanú1 város2ébe kerülésének és futtatásának minden részlete” és a „pénzmosással kapcsolatos cselekmény” lettek volna. Ennek tisztázásának elmaradása azzal a következménnyel járt, hogy az elsőfokon eljáró törvényszék nem volt abban a helyzetben, hogy az ítéltáblai határozatban

megkövetelt módon „állást tudjon foglalni abban a kérdésben, hogy a vádiratban az I. r. vádlott terhére rótt tények közül melyek bizonyíthatók kétséget kizáró bizonyossággal”.

[43] A védő érvelése szerint a tanúkihallgatások elmaradása miatt nem lehetett állást foglalni a sértetti kiszolgáltatott helyzet kérdésében sem.

[44] E körben kifejtette azt, hogy az ítélet [29] és [30] bekezdéseiben megállapított azon tényállásból, ami a munkanélküliséget, kábítószer fogyasztás és nyugtatók hatása alatt bekövetkezett eszméletvesztést rögzítette, nem lehet levezetni azt, hogy a sértett 2018. augusztus elején történő város2ébe szállítását megelőzően kiszolgáltatott lett volna.

[45] Az ítélet [59] bekezdésében hivatkozott kiszolgáltatott helyzetre vonatkozó téves ténybeli következtetést sérelmezte abból, hogy a sértettnek a külföldön folytatott tevékenységéről és kapcsolatáról hazudnia kellett, allergiás kiütései miatt pihennie kellett, majd besokallt, illetve vissza lett csábítva, a kábítószer használata elvitte a vádlottal fennálló kapcsolatát. A védő ezt azzal magyarázta, hogy a kiszolgáltatott helyzet meglétéhez nem elegendő az érzelmi és fizikális befolyásoltság, ahhoz a választási lehetőségek hiánya szükséges.

[46] Kifogásolta, hogy tanú1 2019. április végén történő külföldre utazását illetően az ítélet nem rögzített semmilyen kiszolgáltatottságra utaló tény. A védői álláspont szerint a sértett 2018. decemberéig fennálló kiszolgáltatottságából nem lehet következtetni a kiszolgáltatottság 2019. áprilisában való meglétére sem.

[47] Sérelmezte azt is, hogy az ítélet [36] bekezdése szerinti tanú1 „több alkalommal fizikai bántalmazása” akként került megállapítása, hogy a bíróság felderítette volna a konkrét időpontokat és a bántalmazás gyakoriságát.

[48] Hasonló állásponton volt tanú2 kapcsán is, miszerint pusztán azon kedvezőtlen körülményekből, hogy a sértett élettársi kapcsolata megszakadt, szüleihez költözött, öten éltek közös háztartásban, a család jövedelme az édesapa munkaviszonyából és az édesanya gyēs ellátásából származott, a munkahelye és bevétele nem volt, emiatti mentális állapota, még nem következik a sértett teljes függősége vagy a prostitúció választási lehetősége.

[49] Ugyanezt a feltáratlanságot sérelmezte az ítélet [170] bekezdése kapcsán, amiben a sértettek meghallgatása nélkül került megállapításra, hogy a sértettek saját ellátásukra nem voltak képesek.

[50] Megalapozatlanságot eredményezett az, hogy a külföldön történt elszállásolás, mint elkövetési magatartás feltáratlan maradt, ami a kizsákmányolási célzat megállapításához elengedhetetlen kiszolgáltatottságot illeti.

[51] Az elsőfokú bíróság elmulasztott a kiszolgáltatottság megállapíthatóságának körében vizsgálni olyan választási lehetőségeket, mint a családi és rokoni körön belüli

segítség, külföldön a magyar külszolgálat és a helyi hatóságok (rendőrség) által nyújtható segítséget vagy annak hiányát.

[52] A védő szerint a „formállogika” szabálya nem jelent meg a „bizonyíték-értékelési elsőbírói tevékenység” során, és a tanúk által elmondottak bírói értékelése egyszerűen azok hitelességének elfogadásában állt. Ezt azzal magyarázta, hogy tanúl sértett öntudatlan állapotban történt város2ébe szállításának elkövetőkre konkretizált körülményeiről nem a saját maga által észlelte - mivel öntudatlan állapotban volt -, hanem az öntudatra ébredése után a mások által elmondottak alapján számolt be. Így a bíróság - a szállítás elkövetési magatartásának megvalósulása tekintetében - nem is a sértettnek adott hitelt, hanem annak, hogy a sértett hitelt adott a bíróság előtt vallomást nem tevő, az elkövetői körhöz tartozó más személyek által elmondottaknak.

[53] Ezért nem követhető, hogy az elsőfokú bíróság hogyan állapította meg kétséget kizáróan, hogy a sértetteket az I. r. vádlott szállította és elszállásolta, mégpedig kizsákmányolási célzattal.

[54] A védő a bűncselekmény „szállítás” és „elszállásolás” tényállási elemei kapcsán is a felderítetlenség okára hivatkozott.

[55] tanúl 2018. augusztusi külföldre szállítására kapcsán az elsőfokú bíróság nem tisztázta az eszméletvesztést, annak körülményeit, az öntudatlan állapotot, a gépkocsi adatait, az eszméletlen sértett város2ei lakásban történő elhelyezésének a körülményeit.

[56] A 2019. április kiutazás kapcsán pedig leszögezte, hogy a közös és egyező akarattal történő kiutazás nem tekinthető szállításnak.

[57] A sértett elszállásolása kapcsán az ítélet [30] bekezdése csak annyiban utalt, hogy a sértett részére élelem, ruha került megvásárlásra. Kifogásolta, hogy csak az indoklás [161] és a [169] bekezdésében jelennek meg történeti tényállásra tartozó megállapítások, illetve nem értelmezhető az elkövetési időszakban a [170] bekezdés szerinti „tartózkodási hely kijelölése”.

[58] Nem került tisztázásra az ítélet [30] bekezdésében, hogy a 2018. őszi cselekmény során mely személyeket foglalta magában a „vásároltak” megállapítás. Utalt az indoklás [169] bekezdésére, ami már a 2019. eseményekre hivatkozott, amely szerint a vádlotti elszállásolás abban merült ki, hogy a vádlott elment a sértettnek vásárolni.

[59] Sérelmezte azt, hogy az ítélet 2. történeti tényállása nem tartalmazta, hogy a sértett ellátásának feltételeit a vádlott teremtette volna meg Németországban. Ezzel szemben az indoklás [172] bekezdésében - helytelenül - tényből tényre következtetéssel tartalmazta azt a megállapítást, hogy a vádlott 2019. április végétől a sértetti prostitúciós tevékenység felügyeletét az „ellátás feltételeit megteremtve végezte”.

[60] Álláspontja szerint nem a vádlott „önálló cselekvése”, hanem más személyekkel való „közreműködése” volt a sértett 2018. őszi város2ei elszállásolása, az ebben való vádlotti közreműködés felderítetlen maradt.

[61] tanú2 „szállítása” kapcsán azt fejtette ki, hogy a sértett csupán beleegyezett abba, hogy a vádlottal város2ébe utazzon, de az ítélet nem rögzítette azt, hogy a sértett ténylegesen kivel utazott Németországba.

[62] A sértett „elszállásolása” kapcsán azt kifogásolta, hogy az ítélet alapján nem állapítható meg, hogy a vádlott helyezte-e el a sértettet a bérelt lakásban, illetve ki volt az, aki azt kibérelte és bocsátotta a sértett rendelkezésére.

[63] Támadta az ítélet 2. pontja kapcsán tett azon megállapítását is, hogy a vádlott tanú1 sértett vonatkozásában kifejtette volna „a másnak megszerzés” elkövetési magatartását, ugyanis a [36] és [37] bekezdések harmadik személyre nem tartalmaznak utalást.

[64] tanú1 sértett „átvétele” kapcsán kifejtette, hogy felderítetlen a vádlott tanú5től és tanú6tól a sértett „futtatását” vette át, ami nem azonos a Btk. „átvétel” tényállási elemével. Az „átvétel” körülményeinek tisztázása pedig felderítetlen.

[65] Tévesnek minősítette a 2018. novemberi időszakban a vádlotti cselekvés „erőszakkal” történő elkövetését is. Ugyanis a tényállás szerint a sértett bántalmazása csak 2018. december 20. utáni időpontban történt, ráadásul a vádlottat más eljárásban emiatt felelősségre vonták, emiatt ez a tény nem kerülhet ismételt értékelésre.

[66] Álláspontja szerint tévesen minősül személyi szabadság megsértésének a vádlotti cselekmény tanú1 sérelmére, mert annak megállapítására nem került sor az ítéleti tényállásban, csupán az ítélet indoklásában [163] bekezdés. Álláspontja szerint a személyi szabadságtól megfosztást jelen bűncselekmény esetében kifejezetten kell értelmezni, ami azt jelenti, hogy a sértett azért nincs a személyi szabadságának birtokában, mert attól őt megfosztották, azt tőle akarata ellenére elvették. A védő jogértelmezése szerint nem került megállapításra az a tény, hogy a sértett öntudatlan állapotát aktív magatartással okozták volna.

[67] A vagyoneklobzás alá eső vagyon mértéke tekintetében az ítéletben számított pénzösszegre semmilyen közvetlen bizonyíték nincs, csak egy tanúvallomás alapján elfogadott napi összeg, tényből tényre következtetés, ezért a becslés miatt felderítetlen.

[68] Ugyanezt fejtette ki tanú2 vonatkozásában. Álláspontja szerint a [145] bekezdés szerint indoklás csak „spekuláció” arra nézve, hogy a vádlott 70.- eurót kapott tanú5től. Ennek megtörténte esetén sem állapítható meg annak oka, hogy miért adta tanú5 a prostitúcióból származó összeget a vádlottnak.

[69] Kifejtette azt is, hogy nem lehet a prostitúcióból származó vagyoneklobzás alapja az az összeg, ami nem a vádlott vagyonát gyarapította. Ugyanis a pénz egy része a sértettek megélhetésére, lakhatására, ruházkodásra, kábítószer fogyasztására került kiadásra.

[70] A cselekmény minősítés kapcsán kifogásolta a pontos Btk.-beli minősítés elmaradását.

[71] A nyilvános ülésen a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség képviselője - az átiratban előzetesen

bejelentettek szerint - nem vett részt.

[72] Az ítéltábla a fellebbezéseket a Be. 599. § (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen bírálta el, mert tárgyalás tartását a Be. 600. § (1) bekezdésében foglalt okok nem indokolták, beleértve azt is, hogy a későbbiekben kifejtendő okból a tárgyalás tartása nem volt szükséges, így az ítéltábla ezt a védői indítványt nem tartotta megalapozottnak, ezért azt elutasította.

[73] A védő a nyilvános ülésen az erre irányuló tanácselnöki kérdést követően a törvényszék részéről meg nem idézett sértettek, tanúk meghallgatásával indokolta a tárgyalás tartását. A védő a jogszabályhely pontos megjelölése nélkül a vádtól eltérő minősítés megállapítását kérte kerítés büntetére, prostitúció elősegítésének büntetére és kitartottság büntetére.

[74] A védő perbeszédében lényegében fenntartotta és megismételte az észrevételében írtakat, melyet érdemben azzal egészített ki, hogy a törvényszék sértette a tisztességes eljárást akkor, amikor a másodfokú hatályon kívül helyező végzésben és védői indítványban foglaltakkal szemben nem teljesítette a sértettek és a város2ei nyomozó megidézését.

[75] A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a perorvoslatok alapján eljárva a Be. 590. § (1) és (2) bekezdésére figyelemmel a Balassagyarmati Törvényszék ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt teljes terjedelmében felülbírálta, vizsgálta az ítélet megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására, intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezéseit, valamint az indokolás helyességét és az eljárási szabályok megtartását arra tekintet nélkül, hogy ki, milyen okból fellebbezett.

[76] Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat megtartotta. Nem vétett sem abszolút [Be. 607. § (1), 608. § (1) bekezdés a) - g) pontja], sem olyan relatív eljárási szabálysértést [Be. 609. § (1) és (2) bekezdése], amely az ítélet érdemi felülbírlatát kizárná és Be. 567. § (1) és (2) bekezdése szerinti okból az eljárás megszüntetésének sincs helye.

[77] A vádlott, a tanúk eljárásjogi figyelmeztetése precízen, pontosan, szabályszerűen megtörtént.

[78] A törvényszék az ítéltáblának a Be. 611. § (1) bekezdése alapján a megismételt eljárásra utasító végzése [81-88] bekezdéseiben foglalt iránymutatások szerint járt el, ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett.

[79] A védő részéről kifogásoltak többsége lényeges eljárási szabálysértésként nem értékelhető, így értelemszerűen hatályon kívül helyezést sem eredményezhetett.

[80] Nem osztotta a védőnek a másodfokú eljárásban tárgyalás kitűzésére vonatkozó álláspontját, ugyanis a fellebbezések nyilvánosülésen is elbírálhatók voltak, tárgyalás keretében lefolytatandó bizonyítás felvételére nem volt szükség.

[81] A sérelmezett ítéletben a bizonyítékok értékeléséről egyenként és összességében, tényállási pontonként elkülönítve, részletesen beszámolt, pontosan megjelölte, hogy milyen okból vetette el a vádlott védekezését és milyen okból, milyen körben fogadta el a sértettek, illetve a tanúk vallomását. Külön hangsúlyt fektetett arra, hogy a tanúk kérésére a vádlott jelenléte nélkül, befolyástól mentesen tehessenek vallomást. Részletesen kifejtette, hogy a tényállás megállapításánál milyen bizonyítékokat, milyen alapon vett számításba.

[82] A bizonyítást teljeskörűen lefolytatta, a vádlottat és az ismert helyen tartózkodó tanúkat (1. számú tanú, tanú7, tanú5, tanú6, tanú8, tanú3) kihallgatta, azon tanúknál, akiknek a felkutatása érdekében tett intézkedések nem vezettek eredményre, vallomásukat felolvasás útján emelte be a bizonyítás körébe. A lehallgatási anyagot annak teljeskörű lejátszásával a tárgyalás anyagává tette (105., 107., 112. számú jkv.). A nyomozó hatóság előtt és az alapeljárásban eljáró törvényszék előtt elmondott vallomásokat felolvasta, illetve ismertetette, és a releváns okirati bizonyítékokat ugyancsak ismertetéssel tette a bizonyítás anyagává.

[83] Nem kifogásolta senki, de a másodfokú bíróság megállapította, hogy a nyomozó hatóság (2. kötet 53. oldal) a leplezett eszközt a bírói engedélyhez kötötten alkalmazta a Be. XXXVIII. fejezete szerinti eljárásban. A törvényszék a bírói engedélyhez kötött leplezett eszköz alkalmazásával Terhelt1 vádlottal szemben beszerzett bizonyítékot, a vádlott sajátjaként elismert telefonszámahoz kapcsolódó lehallgatási anyagot aggálymentesen használhatta fel és értékelhette bizonyítékként a Be. 252. § (1) bekezdés értelmében az ítélet [54] és a [79]-[110] bekezdéseiben.

[84] Megjegyzi a táblabíróság, hogy bár a vádlott védekezése során tagadta a készülék használatát, mellyel szemben a törvényszék megállapította, hogy a lehallgatással érintett telefonszám4 hívószámú készüléket a rögzítés időpontjában Terhelt1 vádlott használta, a védő a fellebbezésében nem támadta a leplezett eszköz alkalmazásával beszerzett elsőfokú bizonyítéktértékelést. Pontosítja a másodfokú bíróság a [84] bekezdésben feltüntetett lehallgatás elírt 2018. február 18. dátumát 2019. február 18-ra.

[85] Az elsőfokú bíróság a vád tárgyát képező valamennyi lényeges tényre az elbíráláshoz szükséges körben és mélységben felvette a bizonyítást, majd a tényállás-megállapítási kötelezettségének is eleget tett.

[86] Ekként a tárgyalás kitűzését semmi nem indokolta, illetve mindezek miatt a védő által kifogásolt tisztességes eljárás követelménye sem sérült, hiszen a törvényszék az eljárása során a jogszabályoknak megfelelően, pártatlanul és elfogulatlanul járt el.

[87] A védő fellebbezésében kifogásolta a tanúvallomások Be. 180. § (1) bekezdése szerinti összefüggő előadásának elmaradását, valamint több indítványozott tanú kihallgatásának mellőzését, erre irányuló alakszerű döntés hiányát.

[88] A Be. 180. § (1) bekezdés szerint a tanú a kihallgatása során a vallomását összefüggően előadja, ezután a hozzá intézett kérdésekre válaszol.

[89] A Be. valóban kötelezővé teszi annak biztosítását, hogy a tanú a kikérdezése előtt összefüggően előadhassa a vallomását. Ennek az elsőfokú bíróság részéről történő elmulasztása nem teszi értékelhetetlenné a tanúvallomásokat és bizonyítékként történő felhasználásuk akadályba nem ütközött. Az ily módon felvett vallomás következménye mindössze annyi, hogy az így adott válaszokat ezen előzmény ismeretében kell értékelni.

[90] Megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy a védő a bizonyítási eljárás alkalmával egyik tanú esetében sem észrevételezte a Be. fenti passzusának elmaradását, holott erre számos alkalma lett volna a törvényszék részéről fogанatosított tanúmeghallgatások során.

[91] A védő álláspontja szerint a vádirat nem felelt meg a Be. 422. § (1) bekezdés b./pont szerinti pontosság követelményének, különösen a szállítás és az elszállásolás elkövetési magatartásoknak a vádlott személyére konkretizált leírása, valamint a pénzmosás elkövetési magatartása tekintetében.

[92] A táblabíróság az alábbiak miatt nem osztotta a védői indítványt:

A Be. 422. § (1) bekezdés szerint a vádirat törvényes elemei:

- a) a vádlott azonosításra alkalmas megjelölése,
- b) a vád tárgyává tett cselekmény pontos leírása,
- c) a vád tárgyává tett cselekménynek a Btk. szerinti minősítése,
- d) az ügyészségnek a büntetés kiszabására vagy intézkedés alkalmazására, vagy a kóros elmeállapota miatt nem büntethető terhelt felmentésére vonatkozó indítványa.

[93] Megjegyzendő a fellebbviteli főügyészség átirata kapcsán: nem lehet a vádirat hiányosságaira következtetni pusztán csak amiatt, mert a vádirat hiányosságainak pótlására irányuló felhívás az elsőfokú bíróság részéről az ügyészség felé nem történt.

[94] Ugyanakkor a másodfokú bíróság sem észlelte azt, hogy a vádirat érdemi elbírálásra alkalmatlan lett volna a törvényszék részéről.

[95] A vád perjogi rendeltetése elsősorban az, hogy a bíróság számára a büntetőjogi felelősség kérdésében való érdemi vizsgálat ténybeli kereteit rögzítse (EBH2013.B.10.). Az ügyészi vádiratnak – egyebek mellett – a vád tárgyává tett cselekmények leírását, azok Btk. szerinti minősítését kell tartalmazni. A vád tárgyává tett cselekmények történeti tényállásának leírása határozza meg a vád kereteit (BH2006.281.), amely egyben kifejezésre juttattja azt a határozott vádlói akaratot, hogy milyen bűncselekmények miatt szorgalmazza a vádlott büntetőjogi felelősségre vonását. A vádemelés célirányultságát jelen esetben félreérthetetlenül mutatja az a tény, hogy az ügyészség a vádlottal szemben tettesként emelt vádat tanú1 és tanú2 sérelmére elkövetett emberkereskedelem büntette bűncselekmények miatt, illetve tanú7hez kapcsolódó elkövetéssel a pénzmosás büntette kapcsán.

[96] A vád tartalmazza a sértetti prostitúcióhoz vezető előzményeket, teljes pontossággal a prostitúcióval kapcsolatos vádlotti elkövetési magatartást, annak földrajzi helyét és időpontját, az átvett pénzösszegeket, azok forrását. Mint ahogy azt is, hogy a pénzmosás bűncselekménye kapcsán a vádlott szerepe miben merült ki.

[97] Vagyis vád tehát akkor törvényes és egyben akkor biztosítja maradéktalanul a terheltnek is az ellene való védekezés lehetőségét, ha a vád tartalmazza, hogy pontosan mi a konkrét - időben és pontosan megjelölt - bűncselekményt megvalósító tettesi magatartás.

[98] Rámutat a táblabíróság arra a (BH2016.235.) jogesetre is, ami szerint a vád törvényes akkor is, ha az elkövetés helyét nem, vagy nem kellő pontossággal tartalmazza. Ugyanerről szól a BH2017.217. jogeset is, miszerint a vád tárgyává tett történeti tényekben nem a különös részi törvényi tényállás jogi fogalmait kell felsorolni, hanem konkrétan azokat a tényeket, amelyek alkalmasak az indítványozott (vagy attól eltérő) ám mindenképpen büntetőtörvénybe ütköző cselekmény megállapítására.

[99] Osztotta tehát a másodfokú bíróság a fellebbviteli főügyészség azon álláspontját, hogy a benyújtott vádirat minden, a Be. által előírt törvényességi (alaki, legitimációs és tartalmi) feltételnek maradéktalanul megfelelt, mivel az alanyi, tárgyi és büntetőjogi meghatározottság, valamint a személyre konkretizáltság követelményei valamennyi tényállási pont vonatkozásában teljesültek.

[100] Minderre tekintettel a vád törvényességét kifogásoló védelmi hivatkozást alaptalan, mivel a vádlottal szemben emelt vád a rögzített tartalommal maradéktalanul megfelelt a Be. 422. §-ban foglalt törvényes elemeknek.

[101] A védő sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság - az ítéltáblai iránymutatás ellenére - nem hallgatta meg tanúként tanú1 és tanú2 tanúkat.

[102] Ekörben a Be. 611. § (1) bekezdése alapján a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a 5.Bf.382/2022/20. számú végzésének [82] bekezdésében a megismételt eljárásra a következő iránymutatást adta:

[103] A bizonyítási eljárást teljes egészében meg kell ismételni. tanú1 és tanú2 tanúk szabályszerű, minden lényeges tényre kiterjedő kihallgatása során tisztázni kell a sérelmükre

elkövetett cselekmények valamennyi, a jogi minősítés szempontjából releváns részletét. A két tanút ki kell hallgatni a 2018 őszén város2ében folytatott prostitúciós tevékenység tekintetében arra is, hogy mikor tartózkodtak egy lakásban, ennek során egymástól milyen ismereteket szereztek a prostitúciós tevékenység motivációját illetően, szabadon elhagyhatták-e a lakást, illetve a személyi szabadságuk egyéb módon történő korlátozása megvalósult-e, továbbá tanú2 észlelte-e a tanú1 sérelmére elkövetett bántalmazásokat. tanúlt nyilatkoztatni kell a lehallgatási anyagból kinyerhető, a 2019. tavaszi eseményekre vonatkozó információkra.

[104] Az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásában megpróbálta felkutatni a két tanút (11-I., 45-II., 78., 86-II., 87., 88. alszám), rendbírsággal próbálta idézni tanú1 tanú7t (30-II.), az ismert elektronikus címre telekommunikációs kapcsolat lehetőségét biztosította tanú1 részére (87-II. alszám, 86. számú jkv.), aki az ismert email címről visszaigazolást nem küldött (98. alszám), a viavideo telefonhívás pedig nem járt sikerrel (97-I alszám). Az intézkedések nem vezettek eredményre és erről az ítéletben számot is adott a [48] és a [127] bekezdéseiben. Vagyis a törvényszék a táblabíróság iránymutatásának megfelelően járt el, ám a tanúk kihallgatására nem kerülhetett sor a sértettek ismeretlen helyen tartózkodása miatt.

[105] A bíróság - a védő fellebbezésében kifejtettekkel szemben - a rendelkezésre álló vallomások alapján ellenőrizte tanú1 szavahihetőségét és vont le következtetést annak értékelésére.

[106] Kisebb, de az érdemi felülbírálatot a legcsekélyebb mértékben sem befolyásoló eljárási hibaként értékelhető, hogy a törvényszék nem döntött valamennyi, a védelem által előterjesztett bizonyítási indítványról.

[107] A Be. 449. § (4) bekezdés h./ pontja szerint a bíróság a bizonyítási indítványról pervezető végzésben határoz.

[108] A Be. 561. § (3) bekezdés f./ pont szerint az ügydöntő határozat indokolása tartalmazza a határozat egyéb rendelkezéseinek és az indítványok, így különösen a bizonyítási indítványok elutasításának indokolását, az alkalmazott jogszabályok megjelölésével.

[109] Abban egyetértett a táblabíróság a védővel, hogy tanú3 és tanú5 indítványozott kihallgatása valóban elmaradt a másodfokú határozat [87] pontja szerint megkövetelt alakszerű elutasítás és részletes indokolás nélkül.

[110] Ugyanakkor ehhez hozzáteszi a másodfokú bíróság: a jegyzőkönyvekből kiderül az, hogy a védő sem tartotta fontosnak tanú5 kihallgatását (9.B.91/2023/30. számú jkv. 12. oldal), ahogyan tanú3 sem (107. számú jkv. 4. oldal).

[111] A táblabíróság osztotta a törvényszék tanú4 tanú kapcsán, hogy a város2ei nyomozó meghallgatása szükségtelen volt, hiszen a tanú pusztán közvetett információkkal bírt, melyet a sértettől szerzett. A sértett vallomásait ismertette a törvényszék és ekörben bizonyítékértékelő tevékenységet végzett. A védő által a tanú meghallgatással bizonyítani szándékolt és elmaradása miatt kifogásként hivatkozott sértetti pozíció, vádlotti bűnkapcsolat

a tanú nélkül is aggálymentesen bizonyítható volt. Vagyis a tényállás tisztázása nem indokolta a tanú megidézését. A védő részéről feltételezett érdekeltségi viszonyt pedig a tanú meghallgatása nélkül, a sértetti vallomásokból, valamint a hanganyagból is ki lehetett zárni.

[112] A védő fellebbezése elsődlegesen felmentésre irányult. A védői álláspont szerint az elsőfokú bíróság ítélete a Be. 592. § szerint teljes egészében megalapozatlan, amit a tényállás tekintetében a felderítetlenségben és a helytelen ténybeli következtetésben látta.

[113] Az írásbeli észrevételében azonban már csak - a fent részletezettek szerinti - a részbeni megalapozatlanságot elemezte a kiszolgáltatott helyzet, a kizsákmányolási célzat, valamint az egyes sértettekhez köthető elkövetési magatartások (szállítás, elszállásolás, átvétel, másnak megszerzés), illetve a vagyonekbezárt megalapozóösszeállítás tekintetében.

[114] Az ítéltábla - a Kúria Büntető Kollégiumának Joggyakorlat-elemző csoportja által a bíróságok hatályon kívül helyezési gyakorlatának elemzéséről elkészített 2012.EI.II.E.1/6. számú Összefoglaló véleményben foglaltakat szem előtt tartva - megállapította, hogy az elsőfokú bíróság valamennyi jogilag releváns tényre lefolytatta a bizonyítást, minden jelentős kérdést tisztázott, így a felderítetlenség esete nem merülhet fel. A hiányos vagy hiányzó tényállás lehet a felderítetlenség következménye, de lehet attól független is. Ebben az esetben a büntető anyagi jog szempontjából releváns tények hiányoznak a tényállásból, vagy tényállás nincs is megállapítva, azonban az elsőfokú ügydöntő határozatnak a felülbírálat tárgyát képező tényállási pontjai vonatkozásában ezen esetkörök egyike sem valósult meg.

[115] Kisebbségi iratellenesség ugyan megállapítható, mivel a törvényszék a tényállás megállapításakor nem a tartalmukkal egyezően vette figyelembe azokat a vallomásokat, amelyek a büntetőügy érdemi megítélése szempontjából jelentőséggel bíró valamely tény fennállását vagy fenn nem állását perdöntő módon igazoló bizonyítékot tartalmaznak.

[116] A megalapozatlanság utolsó esete, a tényből-tényre következtetés hibája akkor valósul meg, ha a közvetett bizonyítás nem megfelelő, ezért nem ide tartozik a hiteltérdeklőség megítélése során elkövetett nyilvánvaló logikai hiba, továbbá az okszerű mérlegelés szabályainak megsértése, vagyis a jogalkotó ebben az esetben a közvetett bizonyítástól megkövetelt „zárt logikai láncolat” hiányát szankcionálja. A tényből-tényre következtetés hibája leggyakrabban a tényállás indokolásából derül ki, azonban megkülönböztetendő az indokolás hiányosságától, ugyanis előbbi esetben nem arról van szó, hogy nem ad számot a bíróság a tények megállapításának folyamatáról, hanem arról, hogy az általa megállapított tényekből nem következik kizárólag az a tényállás, amely az ítéletben szerepel. Az ítéltábla megállapította, hogy a tényből-tényre következtetés hibája sem valósult meg, mert védő meggyőződésével ellentétben a törvényszék által megállapított tényekből kizárólag az ítéletében rögzített, kisebb korrekciókra szoruló tényállás következik.

[117] Összességben tehát a másodfokú bíróság úgy foglalt állást, hogy az elsőfokú eljárásban történtek ugyan eljárási szabálysértések, de azok nem hatottak ki az ügy érdemére, így hatályon kívül helyezést eredményező perjogi sérelem az elsőfokú bíróság eljárásában nem következett be.

[118] Az ítélet indokolása a Be. 561. § (3) bekezdés a./ pontja alapján nemcsak a vádra történő utalást tartalmazta, hanem részletesen ismertette a vádtörténetet [3] bekezdés, valamint [2] bekezdésben rögzítette a vádmódosításra vonatkozó adatokat is, illetve a hatályon kívül helyezést eredményező másodfokú döntés lényegét [16-17] bekezdés.

[119] A Be. 561. § (3) bekezdés b./ pontja 1. fordulata alapján iratszerűen rögzítette az elsőfokú bíróság a személyi körülményekkel kapcsolatban általa feltárt tényeket. [19] bekezdés.

[120] A másodfokú bíróság a felülbírálat során - az ügyésszel szemben, részben a védővel egyetértve - észlelte, hogy az elsőfokú ítélet a Be. 592. § (2) bekezdés a) és c) pontjában írt okból részben megalapozatlan, ugyanis az elsőfokú bíróság a tényállást hiányosan állapította meg, illetve a megállapított tényállás ellentétes a bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalmával.

[121] Az elsőfokú ítélet részbeni megalapozatlanságát az ítéltábla akként küszöbölte ki, hogy a törvényszék által megállapított tényállást a Be. 593. § (1) bekezdés a./ pontja alapján az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalmára figyelemmel az alábbiak szerint kiegészítette, illetve pontosította.

[122] A másodfokú bíróság a vádlott elítéltetéseit - [21]-[23] bekezdés - annyiban pontosítja, hogy a [23] bekezdésben rögzített testi sértés büntette kísérleti szakban rekedt.

[123] Az 1/a. tényállási pont [31] bekezdését harmadik mondatának első tagmondatát követően azzal, hogy a sértett 2018. novemberétől 2018. december 20. körüli időpontig a németországi város2ében tartózkodott, különböző helyszíneken, többek között a cím1-en 4 napot, a cím2-en 1 hetet.

[124] A [31] bekezdését harmadik mondatát követően azzal, hogy Terhelt1 vádlott ebben az időszakban a sértett keresményéből vásárolta meg a sértett részére a tisztasági szereket és a ruházatot. Terhelt1 I. rendű vádlott ezen időszakban többször tetteg bántalmazta a sértettet, részben azért, mert a sértett haza akart térni Magyarországra. A bántalmazás miatt tanúl sértett félt a vádlottól.

[125] A [32] bekezdésben meghatározott elkövetési érték 2.167.133.- Ft.

[126] A [33] bekezdésben meghatározott elkövetési érték 4.256.868.- Ft

[127] A [34] bekezdésben meghatározott elkövetési összérték 6.424.000.- Ft.

[128] A 2./ tényállási pont [36] bekezdésben a „Terhelt1 életvitelében egyre meghatározóbb lett a kábító hatású anyagok fogyasztása” mondatot azzal az első tagmondatral egészíti ki, hogy „A sértettel történt megállapodása ellenére”.

[129] A [37] bekezdésének első mondatát azzal egészíti ki, hogy „napi” 700-800.- eurót keresett.

[130] A [37] bekezdésében meghatározott elkövetési összérték 23.258.550.- Ft.

[131] A 3./ tényállási pont [39] bekezdésének első mondatát azzal, hogy az „1993. december 8. napján született, így az elkövetés idején még 24 éves” Balázsinné BA.

[132] A [40] bekezdésben meghatározott elkövetési összérték 677.565.- Ft.

[133] A [41] bekezdésben az elkövetési összérték 30.360.115.- Ft.

[134] Az így módosított tényállás már megalapozott és mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdésében foglalt hiányosságoktól.

[135] A másodfokú bíróság a tényállás kiegészítését az alábbiakkal indokolja:

[136] Az előélet pontosításának az a magyarázata, hogy a törvényszék nem helyesen tüntette fel az elítéltetés erkölcsi bizonyítvány szerint rendelkezésre álló adatát.

[137] A tényállás további pontjainak a kiegészítését általánosságban a Kúriának az emberkereskedelem értelmezésével kapcsolatos bírói joggyakorlatot vizsgáló joggyakorlat elemző csoportjának 2022. március 30. napjával elfogadott véleménye 3. oldala szerinti határozat szerkesztési elvárással indokolja.

[138] Az 1/a. tényállási pont [31] bekezdése szerint a vádlott és a sértett 2018. novemberétől 2018. december 20. körüli időpontig a németországi város2ében tartózkodott, különböző helyszíneken, többek között a cím1-en 4 napot, a cím2-en 1 hetet. Erről a sértett nyilatkozott a nyomozati irat 1. kötet 251. oldalán.

[139] Ugyanebben a vallomásában a sértett arról is vallott, hogy Terhelt1 vádlott ebben az időszakban a sértett keresményéből vásárolta meg a sértett részére a tisztasági szereket és a ruházatot.

[140] Ahogyan arról is, hogy Terhelt1 vádlott ezen időszakban többször tetteleg bántalmazta a sértettet, részben azért, mert a sértett haza akart térni Magyarországra. A bántalmazás miatt tanúl sértett félt a vádlottól. Erről a sértett nyilatkozott a nyomozati irat 1. kötet 251., 263. oldalán. Vagyis a megállapított tényállástól eltérően a vádlott nemcsak azt követően bántalmazta a sértettet, hogy visszatértek Magyarországra, hanem még németországi prostitúciós időszaka alatt is.

[141] Emellett a fenti Kúriai elvárás a sértett kiszolgáltatott helyzetével kapcsolatosan a vád keretei között egyértelmű ténymegállapítás megtétele.

[142] A 2./ tényállási pont [36] bekezdésben a „Terhelt1 életvitelében egyre meghatározóbb lett a kábító hatású anyagok fogyasztása” mondatot azzal az első tagmondatral egészíti ki, hogy „A sértettel történt megállapodása ellenére”. Ezt a kiegészítést a táblabíróság azzal a sértetti nyilatkozattal indokolja, hogy tanúl sértett a nyomozati vallomásaiban (1. kötet 258. oldal) elmondta, hogy az előzetes megállapodásuk szerint a prostitúcióból összegyűjtött pénzükből közösen új életet fognak kezdeni. Ezzel szemben vallomása szerint a vádlott folyamatosan kábítószerezett, illetve a sértett rájött, hogy a vádlott hazudott neki és hagyta magát kihasználni.

[143] A [37] bekezdésének első mondatát a táblabíróság azért egészítette ki azzal, hogy a sértett „napi” 700-800.- eurót keresett, mert ez a sértett fenti nyomozati vallomása alapján pontosítható volt.

[144] Ekörben is hivatkozni kell a Kúriának az emberkereskedelem értelmezésével kapcsolatos bírói joggyakorlatot vizsgáló joggyakorlat elemző csoport véleményének 3. oldalán kifejtett Határozat szerkesztési elvárásokra. Eszerint a sértett kiszolgáltatott helyzetével kapcsolatosan a vád keretei között egyértelmű ténymegállapítás megtételére.

[145] Hozzáteszi a másodfokú bíróság, hogy a törvényszék az ítéletének [122] bekezdésében rögzítette ezt a „napi” bevételt.

[146] A 3./ tényállási pont [39] bekezdésének első mondatát azért egészítette ki azzal, hogy az „1993. december 8. napján született, így az elkövetés idején még 25 éves” **tanú2**, mert a fenti Kúriai elvárás a sértett életkorának, születési időpontjának pontos feltüntetése a tényállásban. A sértett nyilvános nyomozati személyi adatai alapján ezt a kiegészítést meg lehetett tenni.

[147] A másodfokú bíróság a következőket rögzíti az elsőfokú ítélettől eltérően megállapított elkövetési érték kapcsán:

[148] Bár a törvényszék helyesen rögzítette az egyes cselekmények elkövetési idejének befejező időpontját, de az elkövetési érték megállapításakor mégsem az annak alapját képező - a bűncselekmény befejezésének a napján - közzétett euro/forint árfolyam alapján számolta az elkövetési értéket.

[149] Bármennyire is jelentéktelen a végösszeg tekintetében az eltérés, az elsőfokú bíróság indokolatlanul kerekítette az aktuális euro árfolyam forint összegét, illetve nem adott magyarázatot arra, hogy miért nem a cselekmény befejezésének napján, hanem attól eltérő - így a [32] bekezdés szerint 2018. december 10., a [37] bekezdés szerint 2019. augusztus 31. - napi árfolyam alapján számolta az elkövetési értéket. Vagyis a törvényszék számolási módszerében számítási hibát vétett a legtöbb tényállási pont kapcsán.

[150] Az 1./a tényállási pont utolsó elkövetési ideje 2018. december 19., a 2./ tényállási pont utolsó elkövetési ideje 2019. augusztus 6. napja volt.

[151] Az 1/b. és 3./ tényállási pontokban helyes volt az elkövetési időpont rögzítése.

[152] A táblabíróság a cselekményt befejező időpontokban megállapított euro/forint váltási árfolyammal számolt, egyébként a mindenki számára hozzáférhető arfolyam.iridium.hu honlap szerint.

[153] Az [32] bekezdésben rögzített 2018. december 19. napon, az euró hivatalos árfolyama 322,49.- Ft volt, akkor azt az elsőfokú bíróság nem kerekíthette le 322.- Ft-ra.

[154] Ekként a [32] és [33] bekezdésben meghatározott elkövetési összérték (2.167.133.- Ft és a 4.256.868.- Ft) a [34] bekezdésben 6.424.000.- Ft.

[155] A [37] bekezdésben a törvényszék elszámolta a 2019. április 26. és 2019. augusztus 6. napja közé eső bűncselekmény napjait is, mert annak kezdő és befejező dátuma között 102 nap telt el. 2019. augusztus 6. napján 325,75.- Ft volt az árfolyam, vagyis az elkövetési érték 23.258.550.- Ft volt.

[156] Az elsőfokú bíróság a [39] bekezdés szerint egy hónapi időtartamban állapította meg az elkövetési időszakot, annak pontos megjelölése nélkül. Az általa megállapított euro/forint árfolyam megfelelt a fentiek szerint közzétett összegnek, azonban a végösszeg ismét elszámolásra került, mert a törvényszék által megállapított - 676.200.- Ft - összeg helyett a pontos elkövetési érték az aktuális árfolyammal számolva 677.565.- Ft volt.

[157] Mindezek miatt [41] bekezdésben rögzített végösszeg sem felelhetett meg az elkövetési érték pontos összegének, ami a fenti korrekció alapján: 30.360.115.- Ft volt.

[158] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás egyebekben változtatást nem igényelt.

[159] Az indokolási kötelezettség teljesítése csak a megalapozott vagy megalapozottá tett tényállás tekintetében vizsgálható (EBH2018.B.8., EBH2019.B.9. és BH2019.220.). A másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet tényállását megalapozottá tette, ezért a felülbírálatot az indokolási kötelezettség teljesítésének vizsgálatával folytathatta.

[160] Az elsőfokú bíróságnak a bizonyítékokat mérlegelő tevékenysége során részletesen számot kell adnia arról, hogy mely bizonyítékot fogadott el, ennek mi az indoka és nyomon követhető módon az indokolásból ki kell tűnnie, hogy a tényállást mire alapította. Ekkor van abban a helyzetben a másodfokú bíróság, hogy ellenőrizni tudja, hogy a mérlegelés teljeskörű, valamennyi bizonyítékra kiterjedő volt-e és az elsőfokú bíróság által elfogadott bizonyítékoknak a megállapított tényállás megfelel-e. A bizonyítékok értékelése az elsőfokú

bíróság feladata, míg a másodfokú felülbírálat során ezen értékelő tevékenység ellenőrzésére kerül sor.

[161] A bizonyítékok felülmérlegelésének tilalma [Be. 593. § (2) bekezdés] az elsőfokon lefolytatott bizonyítást védi. A Be. 593. § (2) bekezdést a 2020. évi XLIII. törvény 221. § - 2021. január 1. napjától - módosította akként, hogy ha a másodfokú bíróság az ítélet megalapozatlanságának kiküszöbölése során - a helyes tényállás érdekében felvett bizonyítás, az ügyiratok tartalma vagy ténybeli következtetés alapján - az elsőfokú bíróságtól eltérő tényeket állapít meg, az eltérő tényekkel kapcsolatos bizonyítékokat eltérően értékelheti.

[162] Azonban az eljárási törvény szerint a másodfokú bíróság nem értékelheti az elsőfokú bíróságtól eltérően a másodfokú bíróság által megállapított ténnyel össze nem függő, valamint a megalapozatlansággal nem érintett tényekkel kapcsolatos bizonyítékokat.

[163] Tehát felülmérlegelés mindaz, ami olyan tényre vonatkozik, amely a megalapozatlansággal nem érintett, vagy a megalapozatlanság kiküszöbölésének eredményét jelentő új ténnyel nem függ össze, az EBH2019.B.9. számú döntés indokolásának [53] bekezdésében kifejtett bizonyítékok felülmérlegelésének tilalma - a fellebbviteli bíróság nem dönthet másként egy bizonyíték hitelességéről, mint ahogyan azt az elsőfokú bíróság tette, így nem mondhatja például azt egy, az elsőfokú bíróság által elfogadott tanúvallomásra, hogy azt nem fogadja el, és az annak alapján megállapított tényeket mellőzi a tényállásból, illetve nem egészítheti ki vagy módosíthatja az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást egy általa el nem fogadott tanúvallomás, vagy vallomásrész alapján - ezen esetekre vonatkozik.

[164] A bíróság a bizonyítékokat egyenként és összességükben szabadon értékeli, a bizonyítás eredményét az így kialakult meggyőződése szerint állapítja meg [Be. 167. § (4) bekezdés].

[165] Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása a Be. 561. § (3) bekezdés d) pont alapján - szükséges részletességgel - tartalmazta a bizonyítékok megjelölését, amelyekre a bíróság a döntését alapozta.

[166] A törvényszék az ügy megítélése szempontjából lényeges és a hatályon kívül helyező végzés előírásai szerint sikeresen beszerzett valamennyi bizonyítékot megvizsgálta. Az elsőfokú bíróság a beszerzett bizonyítékokat a Be. 167. § (4) bekezdésének megfelelően önmagukban és egymással összevetve, összességükben is értékelte és a Be. 561. § (3) bekezdés d./ pontjában előírtaknak megfelelően minden részletre kiterjedően, kellő alaposággal megindokolta, hogy a vádlott tagadásával szemben milyen bizonyítékokra alapította ítéleti tényállását.

[167] A visszavont terhelő vallomásokkal, eltérő, pontosan ma már fel nem deríthető érdekekkel, bonyolult személyi összefüggésekkel és a vallomásokat befolyásoló félelmekkel jellemezhető ügyben az elsőfokú bíróság az indokolásából és a tárgyalásvezetéséből, az elrendelt bizonyításokból is megállapíthatóan mindvégig szem előtt tartotta azt a kötelességét, hogy a Be. 7. § (4) bekezdését alapul véve, kétséget kizáró bizonyossággal juthat csak el a bűnösség kimondásához, melynek a Be. 166. §-a alapján törvényesen beszerzett és a Be. 167.

§-ában foglalt rendelkezéseknek megfelelően értékelt bizonyítékokon kell alapulnia, mely bizonyítékokat akként kell felhasználnia és értékelnie, hogy azok a Be. 592. §-a szerinti megalapozottság próbáját is kiállják.

[168] A bizonyítékértékelés kapcsán általánosságban kiemelést érdemel, hogy az elsőfokú bíróság nemcsak felismerte, de megfelelően értékelte és a helyén kezelte az ügy sajátosságát jellemző ellentmondásokat, a sértettek vádlotthoz fűződő érzelmei miatti nyilatkozatok tartalmát, azok ismeretében a releváns egyéb bizonyítékokkal összevetve állapította meg a tényállást.

[169] A mérlegelési tevékenységről és annak eredményéről a büntetőügy fő- és részletkérdései vonatkozásában is számot adott, indokolási kötelezettségének majd minden tekintetben eleget tett.

[170] Az elsőfokú bíróság a tényállási pontok szerinti sorrendiségét követve részben teljesítette indokolási kötelezettségét, melynek során tetten érhető volt a tényállási pontok szerinti konkretizáltság, a vádlottra lebontott egyéniesítettség, valamint a felülbírálattal érintett vádlott bűnösségét alátámasztó bizonyítékok és az azokból levont következtetéseihez vezető gondolatmenet is.

[171] Nyomon követhető és ellenőrizhető módon megindokolta, hogy a megállapított tényeket mi alapján találta bizonyítottnak, részletesen kitért a vádlotti védekezésre. Mérlegelő tevékenysége formailag szabályos volt és annak lényegi helyességével szemben tartalmilag sem támasztható alapos kétség, az teljeskörű volt, ténybeli következtetései nagyrészt okszerűek.

[172] Az elsőfokú bíróság az ügydöntő határozata indokolásában figyelmet fordított a vádlott, valamint a tanúk vallomásai hiteltérdeklőségének elemzésére, továbbá a vallomások egyéb adatokkal, bizonyítékokkal, lehallgatási anyaggal való összevetésére annak bemutatása érdekében, hogy a terhelő bizonyítékok hitelességével szemben nem merült fel kétely. Ennek során - tényállási pontonként - a logika szabályainak megfelelően ütköztette a vádlott tagadásban megnyilvánult védekezését az őket terhelő tanúvallomások tartalmi elemeivel és a tartalmukkal összhangban bemutatott okirati bizonyítékokkal.

[173] Az összevetés eredményeként alappal jutott arra a végkövetkeztetésre, hogy a beszerzett és elemzett bizonyítékok megcáfolták a vádlott tagadását, illetve vádirati történeti tényállástól részben eltérő, a bizonyítékértékelésen alapuló ítéleti tényállást hozott.

[174] Emellett a törvényszék a tanúk vallomása, illetve a lehallgatási anyag ismeretében alappal vetette el Terhelt1 vádlott azon védekezését, hogy tanú2 és BL tanú1 összefogtak ellene és alaptalanul terhelték a bűncselekménnyel.

[175] Jelen ügyben az ítéltábla álláspontja szerint a törvényszék ítéletének indokolásában részletesen számba vette és vizsgálat tárgyává tette a rendelkezésre álló bizonyítékokat.

[176] Az 1./a. és a 2. tényállási pont kapcsán tanúl sértett nyomozati vallomásai (nyomozati irat 1. kötet 251. és 258., 262. oldaltól) alapján megállapítható az eszméletvesztett állapot oka és ilyen állapotban történő külföldre kerülésének körülménye.

[177] A védő írásos észrevételében (3.4. pont) kevesellte az ítélet [30] bekezdésben a sértetti „elszállásolással” kapcsolatos megállapításokat a 2018. augusztusi elkövetés kapcsán. Emellett rögzítette, hogy meghatározhatatlan a teljes időszakra nézve tett [170] „teljes tartózkodási hely kijelölése” indoklásban adott megállapítás.

[178] A táblabíróság nem osztotta a védelem írásbeli észrevételének 3.4. pontjában írtakat, miszerint konkrét vallomás hiányában nem vonható le következtetés arra, hogy a sértett ellátásában a vádlott részt vett-e és milyen módon ebben az időszakban.

[179] A sértett többszámban fogalmazta meg azt, miszerint ezen időszak alatt megkedvelte őket, mert „benyalták magukat nála”. Sőt, a sértett a nyomozás során (1. kötet 263. oldal) és a tárgyaláson 9.B.97/2022/47. számú jkv. 3. oldal) éppen erre hivatkozva, illetve, hogy szerelmes lett a vádlottba, vállalta ismét 2018. őszén a prostitúciót.

[180] A sértett és tanú8 vallomásaiból egyértelműen kitűnik, hogy a vádlott részese volt már 2018. nyarán is annak a magatartássorozatnak, aminek kétségkívül tanú5 és tanú6 volt a meghatározó szereplője. Mivel a vallomás szerint a vádlott naponta kapott 70.- eurónyi összeget tanú5től, az csakis abban az esetben történhetett, ha a vádlott a sértett mindennapjainak is a részesévé vált. Ezt egyébként tanú8 is megerősítette a tárgyalási vallomásában (B.91/2023/45. számú jkv. 6. oldal), amiben arról adott számot, hogy a vádlott velük együtt lakott az apartmanban. Nyilván nem lehetett ez másként a 2018. augusztusi időszakban sem BL tanúl sértett esetében.

[181] Irathű volt a törvényszéknek [49] bekezdésben rögzített azon bizonyítékértékelése, aminek eredményeként a sértett 2018. augusztusában prostituált lett és szexuális szolgáltatása internetes fórumon került hirdetésre.

[182] A másodfokú ítélet fenti indokai szerint a [31] bekezdést kiegészítette azzal, hogy a vádlott és a sértett 2018. novemberétől 2018. december 20. körüli időpontig a németországi város2ében tartózkodott, különböző helyszíneken, többek között a cím1-en 4 napot, a cím2-en 1 hetet. Erről a sértett nyilatkozott a nyomozati irat 1. kötet 251. oldalán.

[183] Ez a sértetti vallomás azért volt elfogadható, mert tanú8 is ezen helyszínekről vallott a nyomozati vallomásában (1. kötet 236. oldal) akkor, amikor saját prostitúciós tevékenységeinek a helyszíneit sorolta. Ezek pedig részben lefedték tanúl vallomásában említett helyszíneket.

[184] Mindezek alapján a védőnek az elsőfokú ítélet kapcsán a „tartózkodási hely” kijelölésére vonatkozó aggálya a másodfokú eljárásban kiküszöbölésre került. A lehallgatási anyag pedig azt igazolta, hogy a 2018. őszi elkövetési időszakban már a vádlott rendelkezett a prostitúció folytatásához szükséges ingatlannal [87] bekezdés.

[185] A védő az észrevételében támadta a törvényszék azon megállapítását is, hogy a sértetti „átvétel” kapcsán az ítélet felderítetlen és a bizonyítás során nem követte a hatályon kívül helyező végzés iránymutatásait.

[186] E körben a törvényszék ítélete kimerítő bizonyíték értékelést adott a [55] bekezdéstől kezdődően a vallomások és a közlemények egybevetésével. tanúl vallomásából megállapítható az is, hogy mely időszakban volt a futtatója tanú5, mely időszakban a vádlott. Ezekből aggálymentesen volt megállapítható azon tény, hogy Terhelt1 vádlott 2018. november közepétől önállóan végezte tanúl futtatását, vagyis „átvette” a sértett futtatását. Ezt a táblabíróság is elfogadta a törvényszék [55., 56] bekezdéseiben adott bizonyítékértékeléséből, hiszen a sértett terhelt azzal a nyomozás során (263. oldal), hogy a vádlottat „akkor már megszerettem” és a vádlotti közös jövő ígérete miatt lett ismét prostituált.

[187] A [31] bekezdésben megállapított tényállás szerint „tanúl érzelmi elköteleződése és féltékenysége ellenére nem akart visszamenni Németországba, emiatt Terhelt1 tetteleg bántalmazta”. Ezzel szemben a [67 és 68] bekezdésben elemzett vallomások szerint a törvényszék végső megállapítása az volt, hogy „nem cáfolható tanúl azon állítása, hogy Terhelt1 2018. november végén már megváltozott viselkedése során rendszeresen bántalmazta és megütötte őt”. Erről vallott tanúl is a nyomozati irat 1. kötet 251. és 263. oldalán. Ebben az időszakban a sértett Németországban tartózkodott, vagyis a bántalmazást csakis kint szenvedhette el. Ezt egyébként tanú8 is megerősítette több ízben is a nyomozati vallomásában (1. kötet 243. oldal) és tárgyalási vallomásában (B.91/2023/45. számú jkv. 8. oldal), aki látta a verésnyomokat a sértetten és tudta azt, hogy „terhelt verte meg nagyon brutálisan”.

[188] Ez az indoklásban rögzített elsőbírői megállapítás - a bántalmazás ténye és időpontja kapcsán - pedig részben megegyezik a vádirati történeti tényállás 3. oldal 2. bekezdésében rögzítettekkel. Abban azonban már nem, hogy a vád szerint a bántalmazás miatt „így tanúl nem mert ellenkezni és folytatta a prostitúciós tevékenységet”. Ugyanis erre nézve a sértett részéről vallomás nem hangzott el.

[189] Ezért a másodfokú bíróság a fenti tartalommal módosította az ítéleti tényállás [31] bekezdését részben a vádtörténettel összhangban.

[190] A védő az észrevételében (3.6. pont második bekezdés) rámutatott arra, hogy a vádlott az ítélet szerint tanúl sértett sérelmére az erőszakot lényegében a tényállási időszakon túl alkalmazta akkor, amikor 2018. december 20. körüli időpontban hazatértek Magyarországra.

[191] E körben nemcsak igaz volt a védő észrevétele az elsőfokú tényállás kapcsán, hanem a táblabíróság megállapította azt is, hogy ellentétes tényállást rögzített a törvényszék a [31] bekezdés utolsó mondatában ahhoz képest, mint amit az indoklásban levezetett.

[192] Osztotta a táblabíróság a törvényszéknek a vagyonekbevezetés alapját képező [51], [53] [56] bekezdésben adott bizonyítékkértékelését, amit a lehallgatási anyag elemzésével is igazolt [84]-[87] bekezdés. Eszerint a vádlott 2018. nyarán valóban tanú5től részesült a sértetti keresményből, míg 2018. őszétől decemberig a sértett már a teljes prostitúciós keresményét átadta a vádlottnak. Ezt igazolta a lehallgatási anyag, amiben a vádlott azt állította, hogy havi 1 milliót keresett, illetve két nap alatt 200 ezret. Ez a vádlott csak valós tartalom alapján közölhette a beszélgető partnerével, ellenkező esetben nem sajnálkozott volna azon, hogy „elvesztette” azt a nőt, aki ennyit keresett neki.

[193] Az 1./b. tényállási pont kapcsán tanú1 sértett nyomozati vallomása (nyomozati irat 1. kötet 252. és 259. oldaltól, (9.B.98/2021/47. számú jkv. 4. oldal) igazolta azt, hogy a sértett a vádlott utasítására adta fel tanú9 részére a tényállásban rögzített összeget, melynek eredetével a címzett teljes mértékben tisztában volt, amit egyébként tanú9 a nyomozás során is elismert (2. kötet 15. oldal, 3. kötet 169. oldal). Ezt erősített meg tanú8 is a nyomozás során (3. kötet 199. oldal). Az ekörben adott törvényszéki indokolást a táblabíróság is elfogadta.

[194] Az ítélet 2./ tényállási pontját érintő időszak kapcsán a sértett arra is kitért a nyomozati vallomásában (1. kötet 258. oldal), hogy a vádlott elhagyta a korábbi élettársát, összeköltöztek. A sértett elismerte, hogy szerelmes lett a vádlottba, akiről azt remélte, hogy megváltozik. Ezért részben érzelmi motivációra, részben a vádlottól származó azon értesülése szerint, hogy a vádlottat körözik, ismét prostituált lett Németországban azzal, hogy amit abból keresni fog, azt közösen élék fel. Ezzel szemben a vádlott a bevételt teljes egészébe eltette és neki abból semmit nem adott, sőt, ha nem ment az üzlet meg is verte.

[195] Ezt a vádlott részéről a sértett felé kifejezett érzelmeket a lehallgatási anyag is bizonyította, ahogyan ekörben helyesen foglalt állást a törvényszék az ítélet [98, 99, 100] bekezdésében.

[196] Elfogadta a táblabíróság a törvényszék azon indoklását is, amellyel bizonyítékok elemzésével arra következtetésre jutott, hogy a vádlott és a sértett 2019. április 25. napját követően utazott ismét Németországba, a közös együttélés céljából és az azt megalapozó, érzelmi indíttatású sértetti prostitúció vállalásával.

[197] Tévedett a védő az írásbeli észrevételében (3.4. pont harmadik bekezdés), amikor felderítetlenségre hivatkozott azon ítéleti megállapítás miatt, miszerint a vádlott a sértett „érdekében bevásárolni ment” [169] bekezdés.

[198] A táblabíróság hasonlóképpen nem osztotta a védő azon írásbeli észrevételében foglalt álláspontját (3.4. pont negyedik bekezdés), hogy a törvényszék részéről helytelen tényből tényre következtetés történt a [172] bekezdésben a körben, hogy megállapította, hogy a sértetti ellátást a vádlott teremtette meg ezen időszakban.

[199] A sértetti vallomás szerint a vádlott elvette tőle a prostitúcióból származó keresményét és ebből a pénzből éltek (1. kötet 259. oldal). A sértetti vallomás szerint a vádlottól „pénzt nem látott”, de „annyit most megengedett, hogy néha egy-egy cuccot vegyek magamnak”.

[200] Mivel bizonyíthatóan a vádlott elvette és eltette a sértett teljes prostitúciós tevékenységéből származó bevételét, ahogyan erről a sértett a nyomozás során beszámolt, akkor a védő által kifogásolt időszakban csakis a vádlott teremthette meg a sértetti ellátást még úgy is, ha nem a vádlott maga, hanem a sértett a tőle kapott pénzből vásárolt saját magának bizonyos esetekben. Tehát helyes volt a törvényszék indoklásának [169 és 170] bekezdéseiben kifejtett ezen álláspontja.

[201] Az 1./a. és a 2. tényállási pont kapcsán tanú1 sértett nyomozati és az alapeljárásban tett vallomásai alapján megállapítható annak ténye is, hogy a sértett mely helyszínen, milyen időtartamban folytatta a prostitúciós tevékenységet és abból mekkora jövedelme származott, valamint a megszerzett keresményéből milyen összeget kapott a vádlott. A következetes vallomását alátámasztotta az általa becsatolt hirdetési számlák, a szexuális szolgáltatásokért fizetendő tarifa kimutatások. A fent kifejtett indokok szerint a pontosabb tényállás iránti igény eredménye volt annak rögzítése a [37] bekezdésben, hogy a sértettnek napi 7-800.-eurós bevétele volt. Ehhez teszi hozzá a táblabíró, hogy tanú8 is hasonló nagyságrendű bevételéről adott számot a vallomásaiban, ekként a sértett részéről sem lehetett túlzó vallomás tartalom, így a törvényszék törvényesen rögzítette a sértett bevételeinek vallomásán alapuló napi bevételét és az ekörben adott bizonyítékérkezelést [119, 122] bekezdés.

[202] A 3./ tényállási pont kapcsán tanú2 sértett nyomozati vallomása (nyomozati irat 1. kötet 270. oldaltól) szintén igazolta azt, hogy a sértett milyen előzményeket követően vált prostituálttá, annak időszakát, az abból származó sértetti keresmény összegét és a felosztásának elvi módját.

[203] Helyes volt az elsőfokú bíróság azon megállapítása, hogy tanú2 vallomásai csak azon tény tekintetében voltak következetesek, hogy Terhelt1rel a prostitúcióból származó keresményét 50-50 %-ban osztják meg. A vallomását megerősítette tanú8 és tanú1.

[204] A védő észrevételében támadta az ítélet azon hiányosságát, miszerint a törvényszék nem rögzítette azt a tény, hogy a megállapodást követően ki vitte ki a sértettet város2ébe.

[205] tanú2 sértett a nyomozás során nemcsak arra nyilatkozott többször, hogy a kiutazásról a vádlottal egyeztetett, hanem arról is vallott, hogy a vádlottal „tavaly október környékén mentem ki” (nyomozati irat 1. kötet 274. oldal). Ezt erősítette meg az alaptárgyaláson is (B.98/2021/56. számú jkv. 3. oldal). Ez a tény tanú4 nyomozati vallomása alapján (2. kötet 8. oldal) is megállapítható, aki tanú7től szerzett tudomást arról, hogy 2018. szeptemberében Terhelt1 szállította ki tanú1 Németországba prostitúciós tevékenység folytatására. Ezt erősítette meg tanú8 tanú a tárgyaláson (B.91/2023/45. számú jkv. 9. oldal).

[206] Mivel az egyező vallomások szerint a vádlott volt tanú5 sofőrje, kevésbé valószínű, hogy ha a többi prostituáltat a vádlott szállította ki, vagy hordta eszkorra, akkor ne a vádlott vitte volna ki pont tanú2 sértettet úgy, hogy előtte erről a sértettel még meg is állapodott.

[207] Nem vitásan a két vallomás között eltérés volt a tekintetben, hogy a vádlott mikor vitte ki tanú1 sértettet Németországba, 2018. szeptemberben vagy októberben. Ugyanezekről

az időpontokról vallott tanú1 is a 2018. december 27. napi nyomozati vallomásában. Ekként a másodfokú bíróság elfogadta a törvényszék azon megállapítását, hogy kiutazás időpontját a sértett erre vonatkozó vallomása alapján rögzítette.

[208] Emellett teljesen szükségtelen volt a tényállás pontosítása annak további megerősítésére, hogy Terhelt1 szállította ki a sértettet Németországba prostitúciós tevékenység folytatására, mert a védő észrevétele kapcsán ennek ténye a tényállásból aggálymentesen volt megállapítható, mely történeti tényállást a fenti vallomás is alátámasztja.

[209] Mivel helyes volt a törvényszék [136] bekezdésében rögzített megállapítása, amely szerint az ellentmondások miatt a vádlotti elszállásolás elkövetési magatartásra nem vonható le következtetés. Így, a táblabíróság osztotta a védő észrevételének 3.8. pontjában foglaltakat a sértetti elszállásolás kifogásolása kapcsán is.

[210] Ugyanakkor megjegyzi a táblabíróság, hogy a törvényszék elmulasztotta a bizonyíték értékelést arról, hogy a sértett ellentétes vallomási ellenére miért azt állapította meg, hogy tanú2 1 hónapig folytatta a prostitúciós tevékenységét.

[211] A sértett ellentmondásos vallomásai szerint (nyomozati irat 1. kötet 275. és 288. oldal, B.98/2021/56. számú jkv. 4. oldal), két hétig vagy 1 hónapig folytatta a prostitúciós tevékenységet. A nyomozati vallomása szerint a vádlott vitte haza egy hónap után.

[212] Az alaptárgyaláson erre nézve tanú1 sértetthez kérdést nem intéztek. Ekként irányadó a nyomozati vallomás volt.

[213] tanú1 fenti nyomozati vallomása szerint két hónapot, míg tanú4 nyomozati (2. kötet 8. oldal) vallomása szerint a sértett több, mint egy hónapot folytatta a prostitúciót. Ugyanakkor tanú1 fenti nyomozati vallomásában azt is elmondta, hogy tanú2 „november közepén jött haza, azóta nem láttam” (2018. december 27. napi vallomás)

[214] Ezzel szemben tanú1 elmondta, hogy tanú1 tanú8val együtt érkezett haza, amit tanú1 is megerősített a korábbi vallomásával ellentétben a nyomozás során, hiszen a „hazajöttünk” kifejezést használta. Sőt kijelentette, hogy „2018. novemberében "T" és tanú1 hazament és utána már csak v1, én és tanú2 maradt kint”. Mivel 2018. december 20. napja körüli időben utaztak haza, ezért ez az időtartam már két és fél hónapi prostitúciós időszak lett volna.

[215] Mivel tanú2 a tárgyalási vallomása szerint nem tartotta kizártnak a nyomozati vallomása ismertetését követően az egy hónapi kint tartózkodást és ez összevág az első, időben a cselekményhez közelebb eső nyomozati vallomásával, így nyilván jobban emlékezett az időpontokra a cselekményt követő első vallomásában.

[216] A fenti ellenétes vallomások miatt ezt az 1 hónapos időszakot csakis tanú2 sértett vallomása alapján lehetett aggálymentesen megállapítani, figyelemmel arra, hogy a többi tanú sem tett arra utalást, hogy csak két hétig lett volna kint prostituáltként a sértett. Ennél

hosszabb időszak megállapítása pedig azért nem jöhetett szóba, mert tanú2 nyilván jobban emlékezett a saját prostitúcióval telt időszakára, mint tanú1.

[217] Ugyanakkor ellentétes volt a sértetti vallomás, hogy valójában miként került felosztásra a prostitúciós keresmény és a vádlott milyen összegben részesült belőle.

[218] A következőes vallomások alapján teljesen nyilvánvaló, hogy a vádlott prostitúció folytatása érdekében kereste fel a sértettet, még a prostitúciós keresmény felosztásában is bizonyíthatóan megállapodtak és emiatt szállította ki a sértettet város2ébe.

[219] Fel sem merül, hogy a vádlott ne tudott volna arról, hogy a prostitúcióból a sértett pénzt fog kapni. Ekörben a bizonyítás már csak arra irányult, hogy ki kapta meg ezt az összeget és abból a vádlott részesült-e és milyen összegben.

[220] Ennek meggyőző vizsgálatára azért is szükség volt, mert a védő kifogásolta vagyonekobbzás összegét, ugyanis a vádlott még azt is tagadta, hogy tudott volna a sértett prostitúciós tevékenységéről, és azt is tagadta, hogy a sértetti prostitúcióból bevétele származott volna.

[221] E tekintetben az elsőfokú bíróság a nyomozati és tárgyalási vallomásokon alapuló, meggyőző érveléssel vezette le, hogy a vádlott tisztában volt a kiutazás prostitúciós céljával és azt, hogy a sértett kiutazását követően a fenti - 50-50 % - megállapodás megváltozott és a sértett tanú5 részére adta át valamennyi bevétele.

[222] Ekörben a törvényszék irathűen idézte a sértetti vallomásokat [138-139] bekezdés, miszerint tanú2 a nyomozás során ellentétes nyilatkozatokat tett akörben, hogy a vádlottnak adta oda az összes keresményét, vagy csak vásárolni kérte meg a vádlottat és erre ő adta neki a pénzt. Később már azt is tagadta, hogy a vádlott lett volna a „főnök” vagy a „futtatója”.

[223] Irathű volt tanú3 tárgyalási vallomásának értékelése is, amely szerint „T”nek” adott pénzt csak tanú2, minden lány neki fizetett. tanú1 is „T”nek” fizetett. Ez az idő olyan 2018. és 2019-re vonatkozik. Ebben a két évben, mikor „T”nek” dolgoztam az tanú2 és az tanú7 is neki fizetett telibe”.

[224] Az a táblabíróság megítélése szerint teljesen mértékben kizárható, hogy a vádlott pusztán pro bono lett volna Németországban tanú2 esetében, miközben előtte megállapodott vele a prostitúcióból származó bevétel felosztásáról, hiszen tanú3 tanú arról is vallomást tett, hogy a vádlott „ez idő alatt végig ott volt az terhelt, de ő sofőr volt”.

[225] Ezért elfogadható volt a törvényszék azon végkövetkeztetése [145] bekezdés, hogy ugyanazon időszakban, hasonlóan tanú1 részéről folytatott prostitúciós tevékenységhez, a vádlott tanú2 részéről folytatott prostitúcióból származó bevételből is kapott tanú5től 70.-eurót naponta. Arra pedig nem volt adat, hogy tanú7től eltérő akár magasabb, akár alacsonyabb összegben részesült volna,

[226] Mindezek alapján a védelem álláspontjával szemben törvényes volt az elsőfokú bíróság részről a védő által vitatott az ítélet [41] pontjában rögzített vagyonekhozás alá eső összeg jogalapjának megállapítása.

[227] Az elsőfokú bíróság az indokolásban részletesen és követhető módon megindokolta, hogy a sértettek által a vádlottnak átadott pénzösszegszerűségét hogyan számolta ki, minden esetben az időszakok és a napi bevételek szempontjából. Az elsőfokú bíróság az 1/a. tényállási pontjának [32-34] bekezdéseiben, a 2./ tényállási pontjának [37] bekezdésében és a 3. tényállási pont [40] bekezdéseiben meghatározott összeget a vádlott számára legkedvezőbb, a bűncselekményből szerzett összeg alapulvételével számította. A vádlott részéről megszerzett tényleges összeget a táblabíróság a tényállás kiegészítése során rögzítette.

[228] Összességében az elsőfokú bíróság ítélete ellen, a tényállás megváltoztatásán keresztül, felmentés érdekében bejelentett, a bizonyítékértékelő tevékenység kritikáit megfogalmazó fellebbezések a meglévő, már mérlegelt bizonyítékok újraértékelését célozták. Az irányadó perrendi szabályok szerint azonban ez a másodfokú eljárásban eredményre nem vezethetett.

[229] Mindezekon túlmenően összegzésképpen megállapítható, hogy a vádlott tagadásával szemben az elsőfokú ítéletben megtalálható a törvényszék határozott és logikus válasza, az elsőfokú bíróság érvrendszerének minden eleme helytálló. A törvényszék helytálló érveléssel és a másodfokú bíróság számára is kétségbevonhatatlan indokolással világított rá a beszerzett bizonyítékok bizonyítóereje vonatkozásában arra, hogy azok miként alkotnak olyan zárt logikai láncolatot, amelyből ítéleti bizonyossággal a vádlott bűnösségére lehet következtetni.

[230] A vádlott védőjének meggyőződésével ellentétben a törvényszék által lefolytatott bizonyítási eljárás során az elsőfokú ítéletben hiánytalanul számba vett bizonyítékokból nyert adatok a vádlott esetében egyértelműen beilleszthetők voltak a bizonyítékok zárt logikai láncolatába, amelynek zártsága - valamennyi felülbírálattal érintett tényállási pont esetében - a másodfokú bíróság megítélése szerint is feltörhetetlen. A következtetés logikai zártsága azt jelenti, hogy egyedül a bizonyítandó tényre következtetést biztosítja, és nincs olyan további tény vagy körülmény sem, ami mindezt cáfolná vagy kétségessé tenné, továbbá kizárja, vagy cáfolja a nem a bizonyítandó tényre, vagy attól eltérő, azzal ellentétes következtetés lehetőségét (BH 2021. 35. [64] bekezdés). Jelen esetben a bizonyítékok zártláncúsága az elsőfokú bíróság indokolásból ellenőrizhető, továbbá egyértelműen nyomon követhető, hogy a törvényszék hogyan jutott el nevezett vádlott bűnösségére levont végkövetkeztetéséhez.

[231] A másodfokú bíróság részéről történő bizonyíték kiegészítés a vádlotti bűnösségét igazoló logikai láncolatot erősítette tovább.

[232] A táblabíróság a védői fellebbezés ismeretében felderítetlenséget és téves ténybeli következtetést nem észlelt.

[233] Mindezek alapján a védőnek az elsőfokú bíróság mérlegelési tevékenységét támadó fellebbezése a Be. 593. § (2) bekezdésében szabályozott bizonyítékok felülmérlegelésének törvényi tilalma folytán nem vezethetett eredményre.

[234] A megalapozott tényállásból a törvényszék okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére, azonban a cselekményei minősítése csak részben felel meg a büntető anyagi jogi rendelkezéseknek.

[235] A törvényszék a [164] bekezdésében a vádlott „számtalan elkövetési magatartását” állapította meg, ám ezeknek csupán sommás jogi indoklását adta.

[236] A táblabíróság osztotta a védő észrevételében tett azon kifogását, hogy követhetetlen volt tanúl sértett sérelmére megvalósult cselekmény tényleges jogi minősítése is.

[237] Az elkövetési magatartások közül az elsőfokú bíróság a rendelkező részbe a bűncselekmény bírósági határozatban történő megnevezéséről szóló 61/2008. BK vélemény 3/a./ pontjában foglalt előírás ellenére nem rögzítette pontosan, hogy a bűncselekmény a Btk. Különös Része szerint hogyan minősül, azaz meg kell jelölni azokat a rendelkezéseket, amelyek az elkövető által megvalósított törvényi tényállást (diszpozíciót) és az ennek megfelelően irányadó büntetési tételt meghatározzák.

[238] Az elkövetési magatartás eltérő büntetési tétellel fenyegetett alakzataira 1. tétel, 2. tétel stb. megjelöléssel, az azonos büntetési tétellel fenyegetett alakzataira pedig 1. fordulat, 2. fordulat stb. megjelöléssel kell utalni.

[239] A törvényszék a [155]-[162] és [170] bekezdéseiben elemezte a kiszolgáltatott helyzetet és a kizsákmányolási célt.

[240] A törvényszék az 1/a. tényállással érintett az ítélet [161] bekezdésében a „szállítás”, „elszállásolás”, a [165] bekezdésben az „átvétel”, részben a minősített eset alapját képező „erőszak” tényállási elemeire utalt.

[241] Az ítélet [165] bekezdésében az „elszállásolás”, míg a [171] bekezdésétől a „másnak megszerzés” elkövetési magatartásait elemezte, utóbbi esetben a 2. és 3. tényállási pont kapcsán.

[242] A másodfokú bíróság nem osztotta a védő fellebbezésében és írásos észrevételében támadott kiszolgáltatott helyzet és kizsákmányolási célzat hiányát.

[243] Helyes volt a törvényszék hivatkozása a 2011/36/EU. Európai Parlamenti és Tanács Irányelv 2. cikk (2) bekezdésére és ennek alapján a [159] bekezdésben adott azon megállapítása, amikor a két sértettet kiszolgáltatott helyzetben lévő személyként határozta meg az 1./a., a 2. és 3. pontokban.

[244] Tévedett a védő az írásos észrevételében, amikor amiatt fogalmazott meg kritikát, mert az elsőfokú ítélet nem állapította meg a történeti tényállásban kiszolgáltatott helyzetre utaló tény.

[245] tanú1 válófélben volt, megélhetését éppen csak finanszírozni tudta, kábítószeres életmódot folytatott, illetve napokig zavart tudatú volt. Eszméletvesztett állapotban került külföldre, akitől még az iratait is elvették.

[246] tanú2 ugyancsak anyagi gondokkal küzdő, munkahellyel és jövedelemmel nem rendelkező, egyedül álló, szüleivel együtt lakó, korábban prostitúcióból élő sértett volt.

[247] Ezen helyzet megállapíthatóságát nem befolyásolja a védő azon érvelése, hogy a törvényszék elmulasztotta vizsgálni a sértettek családi és rokoni körön belüli vagy külföldön a magyar külszolgálat és a helyi hatóságok (rendőrség) által nyújtható segítséget vagy annak hiányát.

[248] A sértetteket kiszakították a családi környezetükből, számukra külföldön, ismeretlen helyekre szállították, pénzzel és nyelvtudással nem rendelkeztek, segítségre senkitől nem számíthattak, valamennyi keresményük elvételre került, csupán az ellátásuk és a ruházkodás volt számukra biztosítva.

[249] tanú1 tanú7nek az épp betöltött nagykorúsága miatt, csekélyebb élettapasztalata okán semmilyen más reális választási lehetősége nem volt, mint a felnőtt vádlott uralmának elfogadása, a teljes alávetés. Ezen semmit nem változtat azon tény, hogy a sértett 2018. őszén és 2019. év tavaszán már önként ment ki a vádlottal. Mert egyrészt a vádlott becsapta őt a hamis érzelmekkel, a közös jövő tervezésével, másrészt a kiszolgáltatott helyzetet fokozta a vele szemben bizonyítottan alkalmazott erőszak is [36] bekezdés.

[250] tanú2 sértett bár érettebb nő volt a maga majd 25 éves életkorával, azonban ugyanolyan hátrányos helyzetű családból érkezett, mint sértett társa.

[251] A táblabíróság hivatkozik arra a Kúriai döntésre, miszerint a hajléktalan, családi és társadalmi kapcsolatokkal, valamint jövedelemmel nem rendelkező, önmagát még csak alapszinten eltartani is korlátozottan képes személy is kiszolgáltatott helyzetben van (Kúria, Bfv.II.600/2019/13.). Ez jelen ügyben mindkét sértettre igaz volt.

[252] Kiszolgáltatott helyzetben lévő személy beleegyezése az adott tevékenység végzéséhez, helyzetéből fakadóan sosem lehet önkéntes, mivel nem adhat érvényes beleegyezést az emberi méltóságát sértő bűncselekmény elkövetésébe (BH.2020.30). Ezért az esetleges kezdeti sértetti beleegyezés irreleváns. Pont ez az értelmezés áll összhangban a fenti irányelv 2-es cikk 4-es bekezdésében foglaltakkal, mely kimondja, vagy az emberkereskedelem áldozatának a tervezett vagy megvalósított kizsákmányolásához adott beleegyezése nem vehető figyelembe.

[253] A kiszolgáltatott helyzet megléte a helyzet kialakulásának felróhatóságától független ténykérdés. Nem képezheti vizsgálat tárgyát, hogy mi vezetett a kiszolgáltatott helyzet kialakulásához, a terhelt okozta vagy a sértett magának okozta vagy bármi más körülmény folytán került kiszolgáltatott helyzetbe. Így az emberkereskedelem elkövetője nem mentesülhet a büntetőjogi felelősségre vonás alól akkor sem, ha kiszolgáltatott helyzetét a sértett magának felróhatóan okozta. Jelentősége csak annak van, hogy az elkövető ezt a helyzetet felismerte és kihasználta.

[254] E körülmények alapján, a sértettek a személyes jellemzőik és élethelyzetük alapján eleve veszélyeztetett, kiszolgáltatott helyzetben voltak, e helyzetük a vádlott terhére még akkor is fennállt, ha a 2018. augusztusi időpontban és tanú2 kapcsán a sértettek prostitúcióra kényszerítése nem a vádlotthoz, hanem tanú5hoz volt köthető és a jogtalan előny nála realizálódott. Hiszen az ő esetükben is kifejtett vádlotti célzat már részcselekmény kifejtésekor is az emberkereskedelem megvalósítása volt, hiszen tisztában volt tanú5 terveivel és szándéka ehhez igazodott.

[255] Az emberkereskedelem törvényi tényállásában megjelölt kizsákmányolási célzat akkor áll fenn, ha a sértett kiszolgáltatott helyzetét maga az elkövető idézi elő, avagy a más által előidézett kiszolgáltatott helyzetet fenntartja. Vagyis az elkövető maga teremt olyan körülményeket, amelyben a passzív alanynak más lehetősége nem marad, mint alávetni magát az elkövető rábírásának, azaz az általa elvárt magatartásnak (a nemi kapcsolat létesítésének), és az elkövető ebből jut a célzott előnyhöz (vagyis zsákmányolja ki a sértettet).

[256] A hangsúly azon van, hogy az emberkereskedelem sértettjének valós és elfogadható választási lehetősége nincs, mint ahogy nem volt tanú1 és tanú2 sértetteknek sem.

[257] Ennek a célzatnak az alapjait a törvényszék is körülírta ítélete [161 és 162] bekezdéseiben.

[258] A vádlott magatartásával összefüggésben kétséget kizáró bizonyossággal meg lehetett állapítani, hogy tudott társának a sértett prostitúcióra való kényszerítését felölelő céljáról, az az ő tudattartalmán miatt az ő felelőssége is addig terjedt, hiszen ebben a tudatban részesült a prostitúcióból származó keresményből abban azt időszakban, amikor tanú5 futtatta a sértetteket.

[259] A táblabíráóság az egyes tényállási pontokban külön is vizsgálta a vádlotti elkövetési magatartásokat.

[260] Az 1/a. pont szerint tanú1 sértett eszméletlen állapotban volt akkor, amikor a vádlott 2018. augusztusi gépkocsival külföldre vitte. A vádlott nyilvánvalóan tudta, hogy a sértett ilyen állapotban történő külföldre utaztatása azért történt, hogy prostitúcióra kényszerítsék, és az elkövetők ebből haszonra tegyenek szert. Ez a vádlotti részmagatartás az általa is tudottan a későbbi kizsákmányolás céljából történt, így az emberkereskedelem „szállít” elkövetési magatartása alá vonható.

[261] A védő az észrevételében (3.2 pont) - a sértett szállításával - kapcsolatos kifogásai (az eszméletvesztés időtartama, a kábítószer és nyugtatók hatóanyaga, az utazás időtartamának, a gépkocsi azonosító adatainak, a parkolás helyének, a lakásba jutás módjának, a pontos város2ei címnek) irrelevánsak. Ezen tényállási elem megállapíthatóságának nem feltétele a védő által az észrevételében sérelmezett körülmények tisztázása, ezt a jogszabály sem követeli meg, így felderítetlenséget sem eredményez.

[262] Csupán annak volt jelentősége, ami tanú1 sértett nyomozati vallomása alapján tisztázható volt, hogy miután „bevettem a nyugtatókat” „annyira ki voltam ütve, hogy város2ében ébredtem fel”, illetve kijelentette, hogy „terhelték akaratom ellenére vittek ki város2ébe”. Ugyanezt erősítette meg az alapeljárás tárgyalásán is (9.B.98/2021/47. számú jkv. 3., 4. oldal).

[263] A védő írásos észrevételében (3.4. pont) kevesellte az ítélet [30] bekezdésben a sértetti „elszállásolással” kapcsolatos megállapításokat, mivel álláspontja szerint csak az ítélet indoklása utal a 2018. őszi időszakban történő elszállásolásra a [161] bekezdésben, a 2019. évben történő elszállásolásról pedig a [169] bekezdésben.

[264] A vádtörténet általános többszámot használt az elkövetői alanyi kör „tanú5ék” megállapítással, addig a törvényszék a váddal ellentétben azt a pontos tényállást állapította meg, hogy „a szexuális szolgáltatásokat tanú5 és tanú6 által hetente változtatott helyszíneken, így város2ében a német utcanév2 36. elsőemeletén, az német utcanév3 183. földszintjén, a német utcanév és a német utcanév1 bérelt lakásokban nyújtotta”.

[265] Önmagában az a bizonyított tény, hogy a vádlott „szállította” a sértettet város2ébe, a cím3. szám alatti ingatlanba, valóban nem vonható a további „elszállásolás” elkövetési magatartásba illeszkedő tevékenységbe, attól függetlenül, hogy a vádlott nyilván tisztában volt a „szállítás” prostitúciós tevékenységet szolgáló céljával és annak jövőbeni teljesülésével, melynek nyilvánvaló alapfeltétele a sértett ellátása, elszállásolása a külföldön eredménnyel folytatható prostitúció érdekében.

[266] Ugyanakkor az 1/a. tényállás 2018. nyári időszakára az „ellátásban részesült” és „ruhát vásároltak neki” ténymegállapítás alanyi körét az elsőfokú bíróság tisztázta a fenti szókapcsolattal, illetve a többszám harmadik személyben megfogalmazott megállapítással. Nincs jelentősége annak, hogy ennél pontosabban ki és milyen, az elszállásolás törvényi tényállási elemét megalapozó magatartást fejtett ki a sértettel kapcsolatban.

[267] A törvény az „elszállásolás” fogalmát nem határozza meg az értelmező rendelkezések között. Azonban az elszállásolást, mint fogalmat kiterjesztően kell értelmezni, és nem lehet leszűkíteni a tényleges szállásadásra. A tényleges szállásadáson kívül az elszállásolás magába foglalja a szálláson történő ellátást, sőt a sértettnek a szálláshelyen történő akár állandó vagy időszakos felügyeletét ellenőrzését is.

[268] Teljesen nyilvánvaló, hogy a vádlott 2018. nyarán kint tartózkodott Németországban, hiszen mindennap pénzt kapott tanú5től, sőt együtt is laktak, illetve tanú3

vallomása szerint végezte többek között az eskortálást is. Ezen vádlotti magatartása pedig már túlmutat a sértett kiutaztatásán - a szállításán -, így részt vett a sértett ellátásában is.

[269] Ezen időszak kapcsán nem osztotta a táblabíróság a védő az észrevételében az „átvétellel” kapcsolatban (3.6. pont) kifejtett álláspontját. A „futtatás” szó a prostitúcióban is használt mindennapos és nemzetközileg ismert fogalom, ahogyan annak azirányú tartalma is, hogy legalább két személyt - a prostituáltat és a futtatóját, másnéven a stricit - feltételez, mely utóbbi személy többek között prostituáltként dolgoztatja, irányítja, felügyeli a prostituáltat, és az ebből származó bevételét - részben vagy egészben - elveszi.

[270] A vádlott tisztában volt azzal, hogy tanú5 futtatta a sértettet Németországban. Majd miután a sértett visszatért Magyarországra, a vádlott volt az, aki a visszatérést követően röviddel rávette a sértettet - biztosítva őt a felé irányuló érzelmeiről - a prostitúció folytatására. Ezután a sértettet külföldre vitte, illetve intézte a sértett részére szállást és ellátást. tanú3 vallomása szerint a sértett a vádlottnak fizette a prostitúciós keresményét. A sértett tanúvallomásában megerősítette ezt, vagyis 2018. november második felétől soha többet nem találkozott tanú10.lal és tanú11.lával, illetve tevékenységét Terhelt1 felügyelte, tevékenységéből származó bevételét részére adta át. Ezzel a vádlott a szó jogi értelmében „átvette” a sértett futtatását.

[271] Az 1/a. pont 2018. novemberi időszakában pedig Terhelt1 vádlott vásárolta meg a sértett keresményéből a sértett részére a tisztasági szereket és a ruházatot. Ezek az elkövetési magatartások pedig ismét az „elszállásolás” törvényi tényállási elem körébe tartozik.

[272] Emellett azonban a tényállás további elkövetést is a vádlott terhére rótt, nevezetesen azt, hogy a vádlott elhitette a sértettel a szerelmet. Ez a vádlotti magatartás a „megtévesztés” törvényi tényállását meríti ki.

[273] A 2./ pont szerint a vádlott ismét Németországba „szállította” tanú1 sértettet és ebben az időszakban már egyedül a vádlott biztosította a sértetti „elszállásolást” az általa bérelt cím4-i lakásban.

[274] A másodfokú bíróság kiegészítette ezen tényállási pontot. A sértetti vallomás szerint a vádlott tanú7től elvette a prostitúcióból származó keresményét és ebből a pénzből éltek. A sértett elmondta, hogy a vádlottól „pénzt nem látott”, de „annyit most megengedett, hogy néha egy-egy cuccot vegyek magamnak”.

[275] Ezek az elkövetési magatartások ismét az „elszállásolás” törvényi tényállási elem körébe vonhatók.

[276] A sértett azt is elmondta, hogy elhitte a vádlott érzelmeit és azért lett ismét prostituált, mert megszerette a vádlottat, és úgy gondolta, hogy meg fog változni, a prostitúcióból megszerzett pénzt pedig közösen élik fel. Ezzel szemben a vádlott elvette tőle a prostitúcióból származó keresményét, kábítószere költötte, neki csupán annyit engedett meg, hogy néha ruházatot vegyen magának. Ez a vádlotti magatartás ismét a „megtévesztés” törvényi tényállását meríti ki.

[277] A 3./ pontban a védő észrevételében támadta az ítélet azon hiányosságát, miszerint a törvényszék nem rögzítette azt a tény, hogy a megállapodást követően ki vitte a sértettet város2ébe.

[278] Ahogyan a táblabíróság korábban kifejtette a tényállás pontosítása akörben, szükségtelen volt annak még pontosabb rögzítése, hogy Terheltl „szállította” ki a sértett Németországba prostitúciós tevékenység folytatására, mert ennek ténye - a védői észrevétel ellenére - a tényállásból aggálymentesen megállapítható. A fentiekhez hasonló módon rögzíti a táblabíróság, hogy ismét nem volt jelentősége a védőnek az utazás módjára, eszközére, útvonalára, járműadatokra történő hivatkozása, mert a szállítás ténye enélkül is megállapítható volt.

[279] Annak a védői érvelésnek (3.8. pont második bekezdés) sem volt jelentősége a vádlotti büntetőjogi főkérdés elbírálásában, hogy ki bérelte ténylegesen és ki bocsátotta szálláshelyként rendelkezésére a sértettnek a város2ei ingatlant vagy a vádlott volt-e az, aki a sértettet város2ében elhelyezte. Nyilván a vádlottnak tisztában kellett lennie a sértetti elszállásolás tényével is, hiszen a sértett a prostitúciót város2ében folytatta és ennek érdekében vitte ki őt.

[280] Bár a tényállás szerint a vádlott és tanú2 sértett abban állapodott meg, hogy a vádlott az általa korábban bérelt lakásban szállásolja el, azonban a törvényszék a bizonyíték értékelő tevékenységének eredményeként a sértett esetében nem állapított meg további tényleges - elszállásolás minősítését megalapozó - elkövetési magatartást a vádlott terhére. Ugyanis a sértett kiszállítását követő cselekménysorozat az ítéleti tényállás szerint már ismét tanú5 cselekvőségét rögzítette. Így az „elszállásolás” nem volt a vádlott terhére róható.

[281] A védő észrevételében (3.5.) kifogásolta, hogy az ítélet nem tartalmaz tényállást a „másnak megszerzés” megállapíthatósága kapcsán arra, hogy a vádlott harmadik személy részére szerezte meg a sértettet. Ekörben téves volt a védő tényállás értelmezése, ugyanis a törvényszék ítéletének a lényege az volt, hogy a sértettek prostitúciós tevékenységet végeztek Németországban. Emiatt az 1./ pont szerint a sértettet prostituáltként internetes oldalon hirdették, vagy a vádlott érzelmét színlelve arra vette rá eredményesen a sértettet, hogy legyen újra prostituált. Hasonló meggyőzés eredménye volt a [39] bekezdés szerint tanú2 rávétele a prostitúcióra. A [36] bekezdés szerint a vádlott arra kérte a sértettet, hogy „jelenlegi futtatójával szakítson” és „tevékenységét közös bevételként mellette folytassa” történeti tényállása egyértelműen a prostitúcióra utal, amely szükségszerűen egy olyan harmadik személy közreműködését is jelenti az un. kuncsaft személyében, akinek célja a sértettel való nemi kapcsolat vagy nemi érintkezés megvalósulása.

[282] A „másnak megszerzés” kapcsán az irányadó jogértelmezési szempontokat a Kúria a Bfv.II.1474/2018/9. számú precedensértékű határozatában foglalta össze: a kerítés és az emberkereskedelem a „másnak megszerzés” elkövetési magatartással egyaránt megvalósulhat. A kerítés megállapításához az szükséges, hogy a másnak megszerzés „haszonszerzés céljából szexuális cselekmény végzésére” történjék. Az emberkereskedelem megállapíthatóságához pedig az szükséges, hogy a másnak megszerzés „kizsákmányolás céljából” történjék. A másnak megszerzés tartalma alapvetően azonos a vizsgált három

tényállásban. Ha tehát valaki előny szerzése céljából megteremti a kiszolgáltatott helyzetbe hozott vagy helyzetben tartott, azaz kizsákmányolt passzív alany mással vagy másokkal történő szexuális kapcsolatának közvetlen lehetőségét, a sértett megszerzésével az emberkereskedelem büntettét követi el.

[283] A jogszabály nem kívánja meg a közvetlen kapcsolatot az elkövető és a sértettel közösülő más személy között. Megszerzés olyan elkövetői magatartás, amely megteremti a sértett másokkal történő nemi kapcsolatának közvetlen lehetőségét.

[284] Összeségében tehát abból kellett kiindulni, hogy a sértett feletti rendelkezési jognak nincs relevanciája a vád tárgyává tett cselekmény minősítése szempontjából, kizárólag annak, hogy a vádlott lehetővé tette-e a kiszolgáltatott helyzetbe hozott vagy ilyen helyzetben tartott sértett mással való szexuális kapcsolatának közvetlen lehetőségét. Erre az irányadó tényállás alapján egyértelmű a válasz, hiszen a vádlott kifejezetten ebből a célból szervezte be, szállította ki a két sértettet külföldre.

[285] E tekintetben közömbös az, hogy tanú1 tanú7 esetében az 1./a. pont 2018. augusztusi időszakában a hirdetések feladása, és ezen keresztül a kuncsaftok keresése vagy a hirdetési felület kezelése nem a vádlotthoz volt köthető.

[286] Ahogyan tanú2 sértett esetében is közömbös, hogy önként dolgozott prostituáltként.

[287] Annak sincs jelentősége, hogy a bevételt tanú5 kapta és ő részesítette ebből a vádlottat az adott időszakokban. Ugyanis a vádlott teljes mértékben tisztában volt az előzményekkel, a külföldre szállítás céljával és a bevételi forrással, még a 2018. augusztusi elkövetési időszakban tanú1 és később tanú2 kapcsán is. Vagyis a vádlott abban tudatban és társaival való egyetértésével vett részt a teljes cselekményből a vádlotthoz köthető, fent részletezett rész-cselekményekben tanú1 külföldre szállításával, elszállásolásával vagy tanú2 beszerzésével és Németországba utaztatásával, hogy tisztában volt mindezek eredendő céljával: a sértettek prostituáltként fognak dolgozni.

[288] Ebből az következik, hogy a vádlott megvalósította a Btk. 192. § (2) bekezdésében rögzített „másnak megszerzés” elkövetési magatartást.

[289] Ezért az ítéltábla a vádlott terhére megállapította a Btk. 192. § (2) bekezdés 5., 7., 8. és 10. fordulatát tanú1 sértett kapcsán.

[290] A vádlotti elkövetési magatartás azonban különválik részben az egyes időszakokban, részben elválik a váddal nem érintett személyektől, tanú5től és tanú6tól.

[291] A táblabíróság osztotta a törvényszék megállapítását a „személyi szabadságától megfosztott személy sérelmére” elkövetett minősített eset kapcsán. Hiszen a sértett az 1/a. pont 2018. augusztusi időpontban eszméletvesztett állapotban került város2ébe. Ez olyan öntudatlan állapot, amely a súlyosabb minősítést alapozza meg.

[292] Az ekörben az írásbeli észrevétel 4./ pontjában kifejtett az védői álláspont nem foghat helyt, mivel a mindenkori bírói gyakorlat szerint nem a törvényi tényállás szerinti jogi terminus technikust - a személyi szabadság megsértését - kell a tényállásba foglalni, hanem azt a tény, amiből ez a minősítés aggálymentesen megállapítható, vagyis az eszméletvesztést. Annak pedig semmilyen jelentősége nem volt, hogy ki okozta ezt az öntudatlan állapotot. Annak van jelentősége, hogy ezt az állapotot a vádlottnak fel kellett ismernie és tisztában kellett lennie az öntudatlan állapotban lévő sértett külföldre szállításának, illetve tanú5 céljával, hiszen ezt maga is elismerte a tárgyaláson, illetve a sértett is igazolt, hogy az akarata ellenére került külföldre, miközben „ki volt ütve”. Ellenkező vádlotti tudattartalom esetén a legtermészetesebb emberi reakciónak kellett volna lennie részéről az eszméletvesztett sértett külföldre szállításának a visszautasítása, hova tovább orvoshoz való szállítása.

[293] Tévedett a védő az észrevételével, hogy a tényállás pusztán amiatt felderítetlen, mert a nem tartalmazta a legaprólékosabb részletességgel a sértetti bántalmazás időpontját, gyakoriságát. A vádlott által alkalmazott és fent részletezett „erőszak” nemcsak a kiszolgáltatottsági helyzetet fokozó vádlotti magatartás volt, hanem az alapcselekményt felminősítő körülmény is. A tényállásban megállapított elkövetési magatartásnál részletesebb, a védő észrevételben kifogásoltak megállapítását a jogalkotó sem követeli meg.

[294] A tényállás szerint a vádlott érzelmeket színlelve vette rá tanú1 sértettet, hogy 2018. novemberében ismét prostituált legyen, amellyel a „megtévesztés” elkövetési magatartást valósította meg. A táblabíróság hasonlóképpen megállapíthatónak találta ezt a megtévesztést a 2./ tényállási pont kapcsán is.

[295] A 3./ pont kapcsán tanú2 sértett is elmondta azt, hogy milyen előzményeket követően vált prostituálttá, és azt a megállapodást, hogy a sértetti keresmény összegét fele-fele arányban osztják el a vádlottal.

[296] Bár ezen megállapodástól eltérő helyzet alakult ki Németországban, mert a sértett futtatója tanú5 lett, és a sértettnek neki kellett átadnia a teljes bevételét. Nem vitásan - a törvényszék részéről irathűen idézett - tanú8 tanú vallomása szerint a sértett szerelmes volt tanú5ba, illetve „lelkes volt, akarta ezt a munkát végezni, mert azt akarta, hogy jól keressen, hogy a "T" szeresse”. Éppen ezt igazolja az, hogy a sértett nem terhelte később sem tanú5t.

[297] Azonban a vádlott is részesült tanú5től a sértetti keresményből, de a vádlott a korábbi megegyezésükkel szemben a bevételéből nem részesítette a sértettet.

[298] Vagyis a vádlott és sértett között létrejött megállapodás később a sértett számára hátrányosabb helyzetet teremtett, ami a „megtévesztés” megállapítására ad alapot.

[299] Osztotta a táblabíróság mindkét sértett kapcsán a törvényszéknek az „üzletszerű” elkövetésre vonatkozó megállapítását, amit a táblabíróság kiegészít a Btk. 459. § 28. pont szerinti megjelöléssel, amit a törvényszék elmulasztott: üzletszerűen követi el a bűncselekményt, aki ugyanolyan vagy hasonló jellegű bűncselekmények elkövetése révén rendszeres haszonszerzésre törekszik.

[300] A minősítés jogi magyarázata körében rögzíti a másodfokú bíróság, hogy az 1/a. pontban a 2018. augusztusi elkövetési időszak minősül a legsúlyosabban, a Btk. 192. § (2) bekezdés 7., 8. és 10. fordulat, (3) bekezdés i./ pont, (4) bekezdés b./ pont szerint.

[301] Míg az 1/a. pontban rögzített 2018. őszi elkövetés már enyhébben minősül, a Btk. 192. § (2) bekezdés 5., 7., 8. és 10. fordulat, (3) bekezdés b./ c./, i./ pont szerinti.

[302] A 2./ pontban megállapított vádlotti cselekmény a Btk. 192. § (2) bekezdés 7., 8., 10. fordulat (3) bekezdés b./, c./, i./ pont szerint minősül.

[303] Helyes volt tanúl sértett kapcsán a törvényszéknek a Btk. 6. § (1) bekezdésében foglalt folytatólagos elkövetésre történő utalása is. Amihez azt teszi hozzá a táblabíróság, hogy a vádlotti részcsselekmények a folytatólagos bűncselekmény miatt a legsúlyosabb megítélésű részcsselekmény szerint minősül (BH1994. 648.).

[304] A törvényszék minősítése - a védő észrevételét osztva - pontosítást igényelt. Ezért a másodfokú bíróság tanúl sértett sérelmére a vádlotti cselekményt pontosította a 61/2008. BK vélemény 3/a./ pontjában foglaltaknak megfelelően.

[305] Az 1./a, és a 2./ tényállási pont kapcsán a helyes minősítés: a Btk. 192. § (2) bekezdés 5., 7., 8. és 10. fordulat, (3) bekezdés b./ c./, i./ pont, (4) bekezdés b./ pont szerinti, figyelemmel a Btk. 6. § (2) bekezdésére folytatólagosan, kizsákmányolás céljából átvétellel, szállítással, elszállásolással, másnak megszerezve, részben személyi szabadságától megfosztott személy sérelmére, részben erőszakkal, részben megtévesztéssel, üzletszerűen elkövetett emberkereskedelem büntette.

[306] A fenti jogi indoklás alapján pontosításra szorult a törvényszéknek tanúl kapcsán adott a 3./ pontot érintő minősítése.

[307] A helyes minősítés a Btk. 192. § (2) bekezdés 7., 10. fordulat, (3) bekezdés c./, i./ pont szerinti kizsákmányolás céljából szállítással, másnak megszerezve, megtévesztéssel, üzletszerűen elkövetett emberkereskedelem büntette.

[308] A táblabíróság az 1/b. kapcsán részben osztotta a törvényszék jogi okfejtését. Helyes az elsőfokú bíróság azon érvelése, amely szerint a vádlotti cselekmény az ügyészi vádtól eltérően a Btk. 399. § (3) bekezdés b./ pont szerinti pénzmosás büntettének minősül. Az erre adott jogi indoklást is osztotta a másodfokú bíróság.

[309] Azonban tévedett az elsőfokú bíróság akkor, amikor a Btk. 6. § (2) bekezdés szerinti folytatólagos elkövetést is megállapította, de jogi indokát nem adta.

[310] A Btk. 6. § (2) bekezdés szerint nem bűnhalmazat, hanem folytatólagosan elkövetett bűncselekmény az, ha az elkövető ugyanolyan bűncselekményt, egységes elhatározással, azonos sértett sérelmére, rövid időközönként többször követ el.

[311] A folytatólagosság törvényi fogalmának elemei közt szereplő „azonos sértett sérelmére” történő elkövetés hiánya nem lehet törvényi egységet kizáró elvi akadály olyan bűncselekmény esetében, amelyeknek nincs sértettje, egyebekben viszont e törvényi egység minden más feltétele megvalósult.

[312] Folytatólagosság - és nem halmazat - megállapítására van lehetőség akkor, ha a tettes azonos akaratelhatározásból több alapbűncselekményből származó dolgot szerez meg rövid időközönként, több alkalommal.

[313] A folytatólagosság a pénzmosással érintett alapcselekmények számához igazodik, nem pedig ahhoz, hogy egy adott alapcselekményből elutalt összeget hány tételben vesznek fel vagy utalnak el a bűncselekménnyel érintett számláról.

[314] A tényállásban írtak elkövetése során, egyetlen forrásból, tanúl sértettől származó pénzösszeg vonatkozásában a vádlott magatartása természetes egység marad, függetlenül az utalások számától. Folytatólagosság akkor valósult volna meg, ha a vádlott pl. tanúl prostitúcióból származó bevételeiből is utalt volna.

[315] Terhelt1 vádlott az általa elkövetett bűncselekményből származó pénzösszeg eredetét leplezte azáltal, hogy nem maga utalta és közvetlenül nem annak a személynek, akinek szánta. A pénznek banki műveletek körében történő és fiktív jogcímen megvalósuló továbbutalása a külvilág szereplői számára alkalmas volt az illegális eredet felismerhetetlenné tételére, legálisnak mutakozó eredetet mutatva. A vádlott azt a látszatot keltette, mintha tanúl a jogszerűen folytatott tevékenységéből származó pénzt juttatta volna haza barátnőjének, és ebbe az - egyébként érzelmileg befolyásolt - sértettet vonta be. Éppen ezen konspirált és célzatos elkövetése miatt nem minősülhet - a védői állásponttal szemben - a vádlott cselekménye felbujtónak, hanem csakis tettesinek.

[316] A törvényszék a joghátrány megválasztása körében a büntetéskiszabás során értékelhető tényezőkről szóló 56.BK véleményben írtakat szem előtt tartva szinte hiánytalanul vette számba a vádlott terhére és javára szóló alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket.

[317] Az elszaporodottság azonban nem értékelhető súlyosító körülményként, mert ezt a törvényszék nem támasztotta alá ellenőrizhető statisztikai adatokkal. E körben hivatkozik a táblabíróság az ítéltábla ügyforgalmi adataira, amely alapján azt a következtetést vonta le, hogy a jelen bűncselekmények érintett ügyek felülbírálati száma nem nőtt, így a büntetéskiszabás során súlyosító körülményként sem értékelhető.

[318] Az enyhítő körülmények körében a másodfokú bíróság - az Alkotmánybíróság 2/2017. (II.10.) AB határozatában írtakra is figyelemmel - rámutat arra, hogy a büntetéskiszabás során kiemelt jelentőséggel bírt a cselekmények elkövetése óta eltelt csaknem 10 éves időmúlás.

[319] Az elsőfokú bíróság az enyhítő és súlyosító körülményeket súlyuknak megfelelően értékelte, amikor úgy ítélte meg, hogy az eljárás tárgyát képező bűncselekmények kiemelt tárgyi súlyára tekintettel a vádlottal szemben szabadságvesztés büntetés kiszabása indokolt. Ezen cselekmény elkövetőinek a legsúlyosabb joghátránnyal járó megítélés alá kell esniük a büntetéskiszabási elvek és büntetési célok vizsgálatakor.

[320] Figyelemmel azonban arra, hogy a vádlottat terhelő legsúlyosabb minősítés eredményező cselekmény viszonylag rövid időszakot ölelt fel, szemben az enyhébb minősítést eredményező elkövetési időszakokkal, a másodfokú bíróság lehetőséget látott a főbüntetés lényeges enyhítésére.

[321] Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg a szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozatát, ami a bűncselekmény minősítésének megváltoztatása ellenére továbbra is változatlanul fegyház.

[322] A törvényszék helyesen ismerte fel a közügyektől eltiltás kiszabásának szükségességét. A másodfokú bíróság a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamát a főbüntetéshez igazította.

[323] Az elsőfokú bíróság vagyonekobjásra vonatkozóan csupán az alkalmazott törvényhelyet jelölte meg. Abban nem tévedett a törvényszék, hogy a sértettek által prostitúciós tevékenységgel keresett, de a vádlott által tanú5tól kapott, illetve magához vett összegre a Btk. 74. § (1) bekezdés a./ pontja alapján vagyonekobjást kell elrendelni. Azonban annak összegét - ahogy azt az ítéltábla már részletesen levezette - helytelenül állapította meg, e körben a másodfokú bíróság elvégezte a szükséges korrekciót. A fenti számítás szerint a táblabíróság a pontosított összeg - 30.360.115.- Ft - kapcsán változtatta meg a vagyonekobjás összegét.

[324] Ekörben utal a másodfokú bíróság a védői fellebbezés, illetve írásbeli észrevétel (5. pont) azon téves észrevételére, hogy az ítélet [41] pontjában számított pénzösszegre ne lenne közvetlen bizonyíték, hiszen azt a szavahihetőnek elfogadott tanúvallomások alapján aggálymentesen meg lehetett állapítani.

[325] A vádlottat érintő bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezése is törvényes volt, ahogyan a feltételes szabadságról, valamint a beszámítás kapcsán adott elsőfokú indoklás és törvényhely feltüntetése is.

[326] Észlelte a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú ítéletben tévesen került feltüntetésre a vádlott fogvatartási adatai közül a letartóztatásban töltött idő. Ugyanis a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság az 5.Bf.382/2022/20. számú hatályon kívül helyező végzését 2023. május 12. napján hozta meg és ekkor döntött a legsúlyosabb kényszerintézkedés megszüntetéséről és rendelte el a vádlott bűnügyi felügyeletét a jogszabályban rögzített tartamig. Így a vádlott 2023. május 12. napján megtartott nyilvános ülésen még letartóztatásban volt. Ekként a közigazgatási területre korlátozott bűnügyi felügyelete 2023. május 13. napjától kezdődött.

[327] Ezért a másodfokú bíróság ezt annyiban korrigálta, hogy a vádlott 2023. május 12. napjáig volt letartóztatásban, ebből következően 2023. május 13. napjától állt bűnügyi felügyelet alatt.

[328] Észlelte a másodfokú bíróság azt is, hogy a bevezető részben a 2024. március 14. napi folytatólagos tárgyalás feltüntetése elmaradt, ezért ezt pótolta.

[329] A törvényszék elírás miatt tévesen jelölte meg az ítéletben a 86., illetve a 116. számú jegyzőkönyv szerinti a tárgyalások pontos időpontját. Ezeket a táblabíróság javította.

[330] Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései a vádlott vonatkozásában törvényesek voltak.

[331] Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Balassagyarmati Törvényszék ítéletét a Be. 599. § (1) bekezdése alapján megtartott nyilvános ülésen, a Be. 606. § (1) bekezdése alapján részben megváltoztatta, míg egyéb rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Budapest, 2026. január 22.

dr. Magócsi István
Judit

a tanács elnöke

dr. Póta Péter

előadó bíró

dr. Fatalin

bíró

A Balassagyarmati Törvényszék 24.B.91/2023/116. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2.Bf.255/2025/24. számú ítéletében írt változtatással 2026. január 22. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2026. január 22. napján

dr. Magócsi István
a tanács elnöke